

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 1. 7. 2013

2/2013

Plavby 2013 ... 7

Capable Logistician
2013 ... 12

Otevřený přebor
AČR ve vojenském
pětiboji ... 24

Týden s armádou
v Kyjově ... 29

**PANE GENERÁLE,
PŘEDÁVÁM VÁM DOBŘE FUNGUJÍCÍ
JEDNOTKU! ... 2**

Pane generále, předávám vám dobře fungující jednotku!

Slova velitele společných sil generálmajora Jána Gurníka, určená náčelníkovi Generálního štábu AČR generálporučíku Petru Pavlovi, která mimo jiné zazněla kasárnami Dědice v pátek 21. června 2013 při slavnostním nástupu Velitelství výcviku – Vojenské akademie.

Na osm set příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) včetně občanských zaměstnanců, posluchačů kurzů a také přímo podřízených útvarových zařízení, jako jsou Prapor zabezpečení Vyškov, Centrum simulačních a trenažerových technologií Brno a střediska obsluh výcvikových zařízení Boletice, Libavá a Hradiště zde byli svědky symbolického předání bojového praporu VeV – VA z rukou velitele společných sil právě do rukou náčelníka Generálního štábu AČR, a to při příležitosti přepodřízení tohoto největšího armádního výcvikového a vzdělávacího centra.

K tomu dochází k letošnímu 1. červenci, a to v rámci realizace změn systému velení a řízení AČR, který s sebou přináší zrušení operačně-taktického stupně velení a následný vznik celé řady útvarů a zařízení nového typu. Společné síly, kterým bylo VeV – VA bezmála pět let podřízeno, ke stejnému datu zanikají a jejich dosavadní velitel generál Gurník, nastávající velitel nově vznikajícího Velitelství pozemních sil dislokovaného spolu s dalším, rovněž od července nově funkčním Velitelstvím vzdušných sil v Praze, zde mimo jiné s nádechem nostalgie zmínil: „Jako velitel společných sil jsem dnes předal svou poslední jednotku, a to velmi dobře fungující, která ve prospěch jednotek společných sil provedla nejen stovky kurzů, v rámci nichž připravila tisíce vojáků, a to od základní přípravy počínaje a přípravou do zahraničních misí konče, ale zabezpečovala také výcvik ve výcvikových prostorech AČR, a to jak pozemních, tak vzdušných sil včetně zahraničních jednotek.“ A v rámci reprezentace společných sil příslušníky VeV – VA zmínil dále nejen jejich prezentaci v rámci ČR, ale také jejich profesionální a nezanedbatelné nasazení v zahraničních operacích.

„Právě vy máte velkou zásluhu na tom, jak vojáci plní své úkoly a pevně věřím, že naše spolupráce bude i v nové organizační struktuře nadále pokračovat vámi vysoce nastaveným trendem kvalitní přípravy, neboť právě pozemní síly budou nyní vašim největším odběratelem, »zákazníkem« ... Bylo mi ctí s vámi spolupracovat a bylo mi ctí vám velet,“ dodal v závěru svého posledního vystoupení před Vyškovskými v roli velitele společných sil generál Gurník.

Náčelník Generálního štábu AČR ve svém následném vystoupení zdůraznil, že přepodřízením do jeho gesce se pro Velitelství výcviku – Vojenskou akademii prakticky nic zásadního nemění a vyjádřil přesvědčení, že by to také nijak nemělo ovlivnit její činnost, když zmínil: „Doufám, že ten vysoký standard, který jste do přípravy vojenských profesionálů skutečně

na všech úrovních navedli, zůstane i nadále zachován a že tu kvalitu, kterou jste během posledních let vytvořili, a jsem za ni velmi rád, že v ní budete i nadále pokračovat, a to do budoucna také v souvislosti s Kariérním řádem AČR.“

A to potvrdil závěrečnými slovy slavnostního nástupu také velitel VeV – VA plukovník Ján Koziak, když řekl: „V životě VeV – VA je tento den další etapou. Činnost ve společných silách bude dnem 1. července ukončena a my vstoupíme do nové organizační struktury, kdy náš přímý nadřízený bude náčelník Generálního štábu, ale na práci nás všech, jak tady stojíme, se nic nemění. Náš úkol je jasný.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Oslavy Dne vítězství v posádce Vyškov patřily vojenské přísaze

V úterý 7. května se v posádce Vyškov uskutečnila při příležitosti 68. výročí Dne vítězství slavnostní vojenská přísaha příslušníků kurzů základní přípravy Velitelství výcviku – Vojenské akademie.

O tom, že vojenská přísaha k vojsku a k životu vojáka neoddělitelně patří, je jedním z milníků a současně i základním kamenem každé profesní kariéry v armádě, hovořila hned úvodní slova z poselství ministra obrany Vlastimila Picka, věnovaná právě výročí Dne vítězství. „Před šedesáti osmi lety skončila v Evropě druhá světová válka. Nacismus byl poražen pevnou vůlí všech, kteří nezdadili ideál lidské svobody a důstojnosti. Roky 1939–1945 byly ve znamení zápasu demokracie s totalitou, civilizace s barbarstvím. V tomto boji sehráli významnou roli také vojáci předválečné československé armády, kterým jejich přísaha nedovolila, aby pasivně vyčkávali v závětrí demobilizace a čekali, až zlo porazí ti druzí.“

Slova, jež vyslechli nejen přísahající vojáci, ale rovněž nastoupené jednotky dalších příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie, občanští zaměstnanci a hosté. Slova, ve kterých také zazněla výstižná charakteristika tehdejších československých vojáků, kteří nejrůznějšími cestami překračovali protektorátní hranici, aby bojovali po boku Spojenců, a to „již ze samotné podstaty bylo vyloučeno, aby se něčeho podobného zúčastnili zbabělci. Osobní odvaha byla tím nejdůležitějším prvkem, který splýval s pojmy charakter a čest“.

Na poselství v podobě rozkazu ministra obrany pak navázal velitel přísahy plukovník Josef Medal, který

k hostům v čele s velitelem společných sil brigádním generálem Jánem Gurníkem pronesl:

„Je symbolické a tradiční, že právě dnes, kdy si zde společně připomínáme 68. výročí Dne vítězství, mám tu čest, abych vám ve funkci zástupce velitele pro výcvik Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově představil padesát nových příslušníků AČR – příslušníků kurzu základní přípravy a také sedmáct příslušníků kurzu základní přípravy Aktivních záloh, kteří po 5 týdnech náročného a intenzivního výcviku u odboru výcviku Velitelství výcviku – Vojenské akademie společně složí slib zavazující k plnění vojenských povinností.“ K přísahajícím vojákům poté plukovník Medal dodal: „Očekávám, že budete ctít a zachovávat tradiční vojenské hodnoty – odpovědnost, spravedlnost, obětavost, odvahu, věrnost a čest. Věřím, že se důstojně zařadíte také k těm, na jejichž jména vzpomíná náš národ – a často i svět – s úctou a láskou.“

Také brigádní generál Ján Gurník připomenul ve svém vystoupení přísahajícím, že svou přísahou navazují na vojenské tradice naší země, když řekl:

„Přísahu skládali příslušníci československých legií, stejně jako účastníci druhé světové války. Zatímco ti první bojovali především za vytvoření společného státu Čechů a Slováků, hlavním cílem těch druhých bylo osvobodit již existující vlast od německých okupantů a navrátit na její území svobodu a demokracii.“

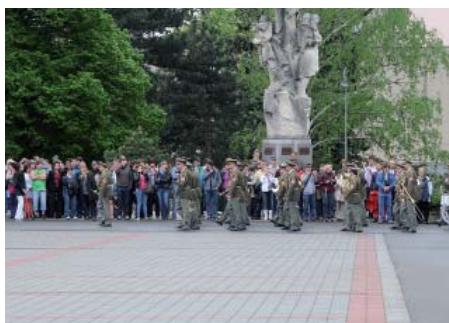
Na hrdinství a odhodlanost Vašich předchůdců při výkonu své služby nezapomínejte. Pro tyto vojáky nebyla vojenská přísaha pouhou proklamací, brali ji vážně. Věřím, že tomu je tak i u vás.“ Kromě rekrutů připravujících se v kurzu základní přípravy na náročnou službu vojáků z povolání připomenul

také nezastupitelnou roli příslušníků Aktivních záloh v rámci nové koncepce AČR, když řekl: „Ačkoli vykonáváte svá civilní povolání, jste připraveni, v případě potřeby být nasazeni do akce a pomoci při živelních katastrofách či strážít objekty důležité pro obranu státu při zhoršení bezpečnostní situace. Jsem rád, že jako velitel Společných sil vám všem mohu při příležitosti nejen 68. výročí Dne vítězství, ale rovněž letošního 20. výročí vzniku Armády České republiky a 15. výročí našeho členství v Severoatlantické alianci poblahopřát.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

VYŠKOV PŘIVÍTAL DVAAPADESÁT NOVÁČKŮ

Pro 52 nově přijatých vojáků z povolání, z nichž jsou čtyři ženy, se 2. duben 2013 stal dnem, na který určitě nezapomenou – a to ne proto, že by si z nich někdo udělal apríl, ale proto, že se rozhodli pro změnu svého dosavadního života, kterým nástup do tříměsíčního kurzu základního výcviku ve Vyškově rozhodně je. Další čtyři vojáci z povolání, kteří nastoupili přímo k vojenským útvarům, se ke svým kolegům ve Vyškově připojí později.

Nikomu z nováčků na jaro nezvyklá zima a sněh nezabránily přijmout tuto výzvu – před sedmou hodinou ranní byli již všichni připraveni v kinosále

a rozděleni do dvou skupin. Postupně se střídali při prezenci, převzetí výstrojních bodů, občerstvení, vystavení zdravotní knížky a posléze i samotného vystrojení.

Ubytování pro většinu z nich již nebylo třeba řešit – pro včasný nástup neváhali do areálu vyškovských kasáren přijet o den dřív.

Všichni, kteří do Vyškova nastoupili, byli vybráni jako nejvhodnější pro konkrétní místa v ozbrojených silách ČR, především u 13. dělostřelecké brigády a 4. brigády rychlého nasazení, a v rámci základního výcviku budou mít možnost naučit se vše potřebné a důležité, na čem budou u svých útvarů stavět a co budou moci dále rozvíjet a prohlubovat.

Od myšlenky sloužit v zeleném, přes výběr, vydání rozhodnutí až po nástup do základního výcviku uplynulo mnoho dní, které se pro nově přijaté vojáky z povolání od této chvíle v rámci nelehkého vojenského výcviku ještě mnohokrát znásobí.

Text a foto: Monika Blaschkeová
Zdroj: www.army.cz

Cesta do armády je trnitá a ne každý dojde do samotného cíle. A zájem? Ten je stále vysoký

Cesta do armády má čtyři zásadní kroky, přičemž absolvovat ten poslední někdy opravdu bolí. Deseti až patnáctiprocentní neúspěšnost ve vyškovském tříměsíčním kurzu základní přípravy je běžnou realitou.

Nováči se zde během tří měsíců musí poprat se zcela novou životní situací. Vojenský režim, velké množství nezbytné vojenské teorie a ještě větší množství času stráveného v terénu. Ve dne, v noci, zima, horko. Taktická, střelecká, ženijní, ochrana proti zbraním hromadného ničení (OPZH), zdravotnická. Přípravy nezbytné pro pohyb vojáka na bojišti. Avšak nejen zvládnutí všech stanovených teoretických znalostí a praktických dovedností stačí k absolvování požadovaného kurzu. Stát se dobrým vojákem, to znamená mít i morálně-volní vlastnosti, být připraven fyzicky i psychicky, tedy dokázat plnit stanovené úkoly také za působení rozmanitých stresových faktorů, nepříznivých povětrnostních podmínek a nedostatku spánku. A s tím se ne všichni vyrovnají.

Dojít až do konce se přesto podařilo další čtyřicítce nových příslušníků AČR, mezi nimi čtyřem ženám. Ve čtvrtek 20. června 2013 převzali v aule kasáren Dědice absolventské certifikáty kurzu základní přípravy odboru výcviku

Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

„V současné době máme na čtyři tisíce zájemců o profesionální službu v armádě a vzhledem k poměru počtu doplňovaných míst u jednotlivých útvarů a zařízení si někteří musí na to, aby se na tuto cestu vůbec dostali, i delší dobu počkat. A více než sedmdesát procent zájemců skutečně vytrvá, láká je sociální jistota, možnost dalšího vzdělávání a osobního růstu a samozřejmě také možnost účastnit se zahraničních misí,“ vysvětluje plukovnice Lenka Šmerdová, náčelnice oddělení doplňování personálu Agentury personalistiky AČR, která se spolu s dalšími hosty a představiteli VeV – VA účastnila slavnostního ceremoniálu vyřazení.

Kdo chce být vojenským profesionálem, musí projít základním výcvikem a jen v loňském roce tak k odboru výcviku Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově nastoupilo v celkem čtyřech nástupních termínech, tedy leden, duben, srpen a říjen 882 nových rekrutů, z kterých jich tento výcvik zvládlo 786.

Bylo mezi nimi také 73 žen, z kterých jich uspělo 60. Největší zastoupení měl v pořadí třetí (pouze dvouměsíční kurz), do kterého nastoupilo 1. srpna 330 budoucích studentů UO Brno, mezi nimiž bylo také nejvíce žen, a to více než 70.

V letošním roce mají profesionální instruktoři základního výcviku za sebou již polovinu své práce, když do jeho úspěšného konce dovedli dalších téměř 130 nových příslušníků AČR, kteří posílili řady v největší míře 4. brigády rychlého nasazení Žatec a nyní 13. dělostřelecké brigády Jince. A instruktoři si moc neodpočinou, již na začátku srpna je čeká největší nápor, kdy stejně jako každým rokem nastupují do tohoto kurzu noví studenti Univerzity obrany Brno. Tentokrát by jich mělo branami kasáren Dědice vstoupit na 360.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Hana Jurčová

LIBERTY CUP 2013

Vyškovští získali při své premiéře bronz!

Dlouho přemýšleli o tom, že by nebylo špatné postavit své vlastní družstvo na prestižní mezinárodní vojensku střeleckou soutěž o Pohár osvobození, jejímž je Velitelství výcviku – Vojenská akademie jedním z dlouholetých organizátorů.

Jeich touha po ukázce střeleckého umění příslušníků VeV – VA byla silná, dali tedy dohromady tým a přihlásili se takřka za minutu dvanáct. Marek Šedivý, Radim Brloh, Zdeněk Vitásek a Pavel Stehlík, čtveřice vyškovských kapitanů tak byla premiérově mezi více než stovkou soutěžících, kteří se postavili v sobotu 11. května na start již 39. ročníku

mezinárodní vojenské střelecké soutěže (AZ) „Pohár osvobození“. Do vojenského výcvikového prostoru Březina je přijeli i přes deštivé počasí podpořit kromě prezidenta Asociace záložních brigád (AZB) a ředitele závodu majora v. z. Arnošta Líbezného také velitel sil podpory brigádní generál Pavel Adam či zástupce velitele VeV – VA pro výcvik plukovník Josef Medal.

Soutěžící reprezentovali nejen sami sebe, ale především jednotky a asociace, které je na soutěž vyslaly. Celkem 33 hodnocených družstev, a to jak z České republiky, Slovenska či Polska, která svým úporným zápolem získávala postupně cenné body v disciplínách, jako je střelba z velkorážní pistole na přesnost, bojová střelba velkorážní pistolí, střelba ze samopalu vz. 58 a také v hodu granátem na cíl. A sčítalo se a sčítalo ..., nervozita, napětí, jak to všechno dopadne ... 316, 301, 287 a 278 – výsledky čtveřice vyškovských nejsou vůbec špatné, a co víc ... suma sumárum 1 182 bodů, a to znamená neuvěřitelné 3. místo v soutěži družstev!

„Výsledek nás samotné překvapil a předčil naše očekávání, ale ve velké konkurenci družstev se ukázalo, že výsledek družstva nedělá jednotlivce, ale vyrovnanost týmu,“ říká kapitan Vitásek, nejlepší z týmu, který obsadil mezi jednotlivci skvělé 13. místo a převzal za celé družstvo cenný pohár z rukou generála Adama. Dokázali, že i neostřílení závodníci mají šanci uspět.

Nejvyšší zisk v hodnotě 1 263 bodů letos získalo a prvenství v soutěži družstev pro rok 2013 si tak odneslo družstvo Posádkového velitelství Praha – Čestná stráž AČR. A stejně tak pohár za druhé místo putoval do Prahy. Vystřílelo si jej ziskem 1 212 bodů družstvo MP hl. m. Prahy A. Za zmínku stojí také nejlepší jednotlivec, kterým se stal ziskem 334 bodů Radek Nedoma, reprezentující Univerzitu obrany.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Plavby 2013

Připraveno, secvičeno, sladěno: Začínají Plavby 2013

Po několikaměsíčních teoretických i praktických přípravách, vrcholících výcvikem Záchrané a vyprošťovací služby (ZVS) AČR, probíhá od pátku 24. května pod organizací Velitelství výcviku – Vojenské Akademie Vyškov výcvik jednotek AČR v překonávání vodní překážky plavbou, a to jak kolovou, tak pásovou technikou pozemních sil AČR.

Vodní cvičiště Myslejovice ve vojenském výcvikovém prostoru Březina se tak stalo opět po dvou letech dějištěm velmi náročného výcviku, který je důležitou součástí pro udržování požadovaných operačních schopností jednotek AČR.

Náročnost tohoto výcviku však nespočívala jen na přípravě samotných cvičících, ale rovněž na jeho zabezpečení, v rámci kterého naprosto klíčovou roli sehrál Prapor zabezpečení Vyškov. Ten v rámci příprav i samotného provedení plaveb zabezpečoval pro všechny cvičící jednotky AČR naprosto kompletní servis,

tedy jak vyčleněním a přípravou vodního cvičiště Myslejovice, tak vyčleněním svého personálu, potřebného materiálu a techniky, včetně zpracované ucelené dokumentace, kterou se Plavby 2013 řídí.

Zástupce velitele Praporu zabezpečení major Radoslav Mareček v souvislosti s oblastí zabezpečení plaveb zmínil rovněž důležitou roli Záchrané a vyprošťovací služby AČR, tvořené především příslušníky VeV – VA, Praporu zabezpečení Vyškov, 15. ženijní brigády a zdravotníky napříč celou AČR, když řekl:

„Cvičili jsme velmi intenzivně během posledních šesti dní veškeré situace jak standardní, tak mimořádné, ke kterým by mohlo při tomto druhu výcviku dojít, tedy zachraňovali jsme tonoucí, či vyprošťovali vozidla z různých situací, včetně zcela potopených, a to prostřednictvím vyprošťovací techniky, jako je vyprošťovací tank či vyprošťovací vozidla PTS-10 a BVP-2. A k dispozici máme také dva čluny se záchranou posádkou, které budou připraveny k zásahu stále na hladině, vozidlo záchrané služby či hasičské vozidlo. A tyto jednotky jsou připraveny skutečně dobře, vyproštění vozidel jsou schopny realizovat v úctyhodném čase do 5 minut.“

A právě význam připravenosti, secvičenosti a sladění jednotlivých prvků s důrazem na maximální bezpečnost při takovémto náročném typu výcviku zdůraznil při své čtvrté návštěvě na Myslejovicích velitel společných sil generálmajor Ján Gurník, když řekl: *„Musíme mít vždy stoprocentní jistotu, bez toho nemůžeme pustit vojáky na vodu.“*

Generál Gurník v doprovodu velitele pozemních sil AČR brigádního generála Ladislava Junga, za účasti všech velitelů brigád a dalších zástupců připravujících se jednotek zde zhlédli jak ukázkou plaveb jednotlivých typů techniky, tak několik zásahů záchrané a vyprošťovací

služby. A generál Gurník poté mimo jiné k velitelům jednotek, které zde budou v následujících týdnech cvičit, řekl:

„Přesvědčil jsem se, že vše je, a to především díky Praporu zabezpečení, naprosto profesionálně připraveno, teď už je to jen na vás, tedy na připravenosti vašich řidičů ... teorie je jedna věc, ale takováto praxe druhá, výcvik nemá za cíl prověřit jen dovednosti řidičů, ale posílit také jejich důvěru v techniku samotnou. Prapor zabezpečení vám poskytl skutečně vše, chybí jen, abyste dovezli vaše řidiče ...“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová, Vladimír Bezděk

Plavby 2013: Vyškovští řidiči je mají jako první za sebou a nastupuje „sedmička“

V pátek 24. května jsme se vydali s Klubem vojenských důchodců Vyškov, posíleným také o řadu členů z Akademie 3. věku, tedy i mimo vyškovských, do vojenského výcvikového prostoru Březina. Naším cílem byly Plavby 2013, v rámci kterých právě cvičilo 26 řidičů Praporu zabezpečení Vyškov pod vedením zástupce velitele tohoto útvaru, a to majora Radoslava Marečka.

A přijíždíme právě včas. Na hladině již vidíme plovoucí vozidlo a díky našemu průvodci poručíku Martinu Kořínkovi, příslušníku Praporu zabezpečení

Vyškov, který vykonává v rámci Plaveb 2013 velmi důležitou roli, a to zástupce velitele Záchrané a vyprošťovací služby, dostáváme okamžitý komentář. „Dnes zde cvičíme na čtyřech druzích těžké techniky, a to jak kolové, tak pásové, ve vodě tedy uvidíte kromě právě plovoucího bojového vozidla pěchoty (BVP) také BRDM, MT-LB, a také nejnovější techniku tohoto typu PANDUR, přičemž všechna tato vozidla jsou obojživelná, mají schopnost plavat na hladině, tedy přemísťovat se i ve vodě svoji vlastní silou ... jednotlivá vozidla jsou označena pro lepší orientaci různobarevnými praporky ...“

Ve vodě mezitím překonává další z mnoha překážek rychlostí až 8 kilometrů v hodině vpřed bojové vozidlo pěchoty (BVP), ve kterém je kromě řidiče také velitel vozidla, oba v neustálém spojení s řídicím plaveb majorem Marečkem. A právě role velitele vozidla je zde neméně důležitá. Při vjezdu do vody musí totiž každé vozidlo zvednout tzv. „vlnolamy“ a u některých typů techniky, jako je BVP či PANDUR, má poté řidič velmi omezený výhled. A v tom případě řídí jeho činnost z otevřené věže právě velitel.

Řidič, který musí být schopen zvládnout při své jízdě, respektive „plavbě“ hned několik kritérií, v rámci kterých je hodnocen, to nemá tedy vůbec jednoduché, často závisí právě na navigaci svého velitele. „Hodnotí se způsob vjezdu do vody, dodržení trasy, způsob projetí překážkami (vyznačených bojkami), jako jsou slalom, zatáčka, či „garáž“, tedy včetně zastavení vozidla a náročného couvání ... čas, ale i plynulost jízdy a také výjezd z vody a samozřejmě to nejdůležitější, a tím je bezpečnost, přičemž ve vodě jsou vždy současně dvě vozidla,“ vysvětluje poručík Kořínek a dále upozorňuje také na rozdílnou trasu jednotlivé techniky, když říká: „Pásový obrněný transportér MT-LB má horší manévrovací schopnosti a z časových důvodů jsme mu tedy stanovili pouze

přímou trasu v překonání vodního toku, tedy na protější břeh a zpět.“

Veškeré naprosto koordinované dění budí u návštěvníků velký obdiv a především respekt a nasnadě jsou i jejich obavy. „Je výcvik bezpečný? Nemůže se nic stát?“ Nejčastější otázka z řad klubu vojenských důchodců, na kterou odpovídá opět poručík Kořínek:

„Bezpečnost takového výcviku je zde hned několikrát jištěna. Než se vozidla vůbec dostanou do vody, jsou nejprve přímo ve zde vybudovaném parku techniky několikrát za sebou technicky kontrolována, s důrazem na jejich těsnost. Vyjet z parku mohou skutečně až po důsledné kontrole, tedy až k tomu dostanou zelenou, přičemž do samotné vody je nepustí dřív, než dostanou další signál, a to žlutým praporkem, znamenajícím, že mají vysunuté komíny a „vlnolamy“. A ještě při samotném vjetí vozidla do vody musí znovu signalizovat jeho velitel opět žlutým praporkem, že je vše pořádku ...“

A kdyby nebylo? „Pokud by se cokoliv na vodě stalo, jsme schopni okamžitě zareagovat. Přímou na molu drží neustálou pohotovost členové záchrané skupiny v motorových člunech, ve kterých jsou připraveni jak potápěči, tak zdravotníci, a v parku techniky je zase neustále připravena vyprošťovací skupina s technikou včetně záložní. Máme k dispozici vyprošťovací vozidla PTS-10 a BVP-2 a také jeřáb. Tedy vše máme nejen jištěno, ale rovněž několikrát zálohováno. V případě jakéhokoli zásahu je vždy na prvním místě záchrana osob, které jsme schopni do necelých dvou minut s poskytnutím první pomoci dostat na břeh a poté transportovat sanitkou do nemocnice, a poté záchrana techniky, kterou jsme rovněž schopni velmi rychle dostat na břeh. V rámci nácviků jsme se pohybovali v čase kolem 5 minut.“

A jaké nároky jsou kladeny při takovémto výcviku na samotné řidiče? „Než jsme šli s technikou dnes do vody, museli jsme absolvovat mnoho měsíců jak teoretické, tak praktické přípravy na „suchu“, tedy na trenažérech, v parku techniky, cvičišti v řízení vozidel, ale i ve vodě, tedy konkrétně v bazénu, protože to už není jen o řídicích schopnostech. Pokud by došlo k nějakému problému, musíme být také schopni uplavat 100 metrů, respektive minimálně 50 metrů s vestou, která je povinnou výbavou při takovémto výcviku, a také vydržet minimálně 30 vteřin pod vodou,“ říkají řidiči praporu zabezpečení četaři Toman a Mazel, přičemž pro oba je to

dnes naprostá premiéra a jak oba shodně potvrzují, svou roli zde sehrává také psychika, zákonitě spojená s obavami, že „poprvé člověk nikdy neví, do čeho jde ...“

Svůj úkol přesto splnili a jak nám řekla jedna z návštěvnic až z dalekého Frýdlantu: „Vstávala jsem už v půl čtvrté ráno a nelituji toho, skláním se před uměním vašich vojáků ...“

Vyškovští řidiči si mohou oddechnout. Plavby 2013 mají za sebou, ale praporu zabezpečení tím nic nekončí, až do 14. června bude zajišťovat kompletní servis v rámci stejného výcviku dalších jednotek AČR. Tento týden to bude početná 7. mechanizovaná brigáda.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Plavby 2013: 7. mechanizovaná brigáda – stoprocentní úspěch

V pondělí 27. května převzala 7. mechanizovaná brigáda pomyslnou štafetu a ovládla po Praporu zabezpečení Vyškov ve výcvikovém prostoru Březina vodní nádrž Myslejovice.

Osmdesát sedm řidičů bojových vozidel pěchoty (BVP) a obojživelného kolového obrněného průzkumného vozidla (BRDM) ze všech praporů brigády projde od pondělí do čtvrtka výcvikem v překonání vodní překážky.

Zdánlivě jednoduchý výcvik s sebou nese četná rizika, a proto je při něm položen velký důraz na preciznost „suché“ přípravy řidičů a také těch, kteří výcvik řídí. Zaměstnání, které se koná jedenkrát za dva roky, osobně řídili velitelé jednotlivých praporů brigády a kontrolu průběhu provedl také velitel 7. mechanizované brigády plukovník Josef Kopecký. Přípravu cvičiště, stejně jako zabezpečení záchrané a vyprošťovací techniky a personálu, poskytuje

stejně jako v minulých letech vojákům brigády Prapor zabezpečení Vyškov.

V průběhu výcviku musí řidiči a jejich velitelé překonat vjezd a výjezd z vodní překážky, který je pro potřeby výcviku na vodní nádrži Myslejšovice upraven a má sklon 20 stupňů. V této části je důležité, aby BVP pásem nesjelo mimo zpevněný brod a neuvízlo v bahně. Řidiči zde mají velmi omezený výhled a řídí na základě

navádění svého velitele vozu, který má výhled z otevřeného poklopu. Jakmile je vozidlo na vodě, musí překonat vzdálenost 820 metrů a na trase zvládnout například slalom mezi bójemi nebo zastavit vozidlo a zacouvat na stanovenou pozici. V rámci výcviku si osádky vyzkoušely také vyproštění a vytažení některých vozidel z vody pomocí vyprošťovacího obrněného transportéru PTS-10.

Kritéria pro hodnocení splnění cvičení jsou dána jednak časovým limitem pro průjezd celou dráhou, který je pro BVP 11 minut a pro BRDM 8 minut, a také technikou jízdy, která spočívá v bezchybném průjezdu překážkami a vjezdem a výjezdem na břeh. Průběžné hodnocení cvičících ze 7. mechanizované brigády je výborné a z hodnotících stupňů splnil/nesplnil zatím všichni dosáhli hodnocení splnil.

V pátek 7. mechanizovanou brigádu vystřídá a vlny Myslejšovické vodní nádrže rozčeří 31. brigáda radiacní, chemické a biologické ochrany.

Text a foto: kpt. Martina Štěpánková,
tisková a informační důstojnice 7.mb
Zdroj: www.army.cz

Plavby bojových vozidel 15. ženijní brigády

Ve dnech 3.–4. června 2013 proběhly ve výcvikovém prostoru Březina na vodní nádrži Myslejšovice plavby útvarů 15. ženijní brigády, a to 153. ženijního praporu z Olomouce a Samostatných záchranných rot z Olomouce a Rakovníka. Námětem bylo překonání vodní překážky pro řidiče a strojníky bojových vozidel (BVP), plovoucích transportérů PTS-10 a motorových člunů.

Součástí výcviku byl nájezd a výjezd do vodní překážky se sklonem břehů až dvacet stupňů, dále slalom mezi bójemi a vjetí na stanovenou pozici a následné vyjetí. Dále proběhl nácvik vyproštění plovoucího transportéru PTS. Hodnotily se všechny tyto úkony a rozhodující byl i čas a plynulost jízdy. Manévry na vodě všichni cvičící splnili velmi dobrým způsobem.

Tomuto výcviku předcházela ve dnech 28.–29. května 2013 výcvik v řízení pásové techniky v terénu, který je nezbytnou podmínkou pro provedení vlastních plaveb. Byl zaměřený na jízdu v noci při použití přístrojů pro noční vidění a následoval tzv. „suchý nácvik“ k plavbám, jehož součástí byla teoretická příprava a výcvik v plavání osádek v záchranných vestách.

Text: prap. Martin Krušina
(151. ženijní prapor)
a kpt. Miroslava Štenclová
(15. ženijní brigáda)

Foto: prap. Martin Krušina,
rtm. Radek Chvála
Zdroj: www.vesps.acr

Plavby – pokračování

Dne 5. června 2013 se uskutečnil na vojenském cvičišti Myslejšovice ve vojenském výcvikovém prostoru Březina výcvik v překonávání vodních překážek

plavbou 142. praporu oprav Klatovy a 13. dělostřelecké brigády Jince.

Výcviku předcházela důkladná příprava všech cvičících. „Před samotným řízením vozidla při plavbě na vodě absolvovali všichni cvičící nácvik na suchu, který probíhal v Jincích společně s příslušníky 13. dělostřelecké brigády doplněný výukou teorie, která proběhla u nás v Klatovech. Dalšími potřebnými body pro povolení řízení na vodě je znalost postupu přípravy vozidla k plavbě a účast na ukázce záchranné vyprošťovací skupiny. Samozřejmě bylo nutné se zúčastnit výcviku v plavání pod dohledem vyskoleného instruktora, při kterém jsme si vyzkoušeli plavání ve vestě a záchranu tonoucího,“ komentoval období před plavbami koordinátor řídicí přípravy 142. praporu oprav rotmistr Luboš Zinke.

Plavby probíhaly s použitím bojového vozidla pěchoty 2, kterou poskytl prapor zabezpečení Vojenské akademie ve Vyškově. „U našeho praporu máme bojové vozidlo pěchoty – vyprošťovací vozidlo pásové, které by se dalo využít i v civilním sektoru například při vyproštění zatopených vozidel,“ dodal k technice rotmistr Luboš Zinke.

Výcvik v překonávání překážek plavbou splnili bezproblémově všichni účastníci 142. praporu oprav. Dne 6. června ve výcviku pokračuje 25. protiletadlová raketová brigáda a výcvik zakončuje v období od 10. do 14. června 4. brigáda rychlého nasazení.

Text a foto: por. Lucie Masaříková
Zdroj: www.vesps.acr

MESSENGER 2013 • MESSENGER 2013 • MESSENGER 2013

Půlroční příprava do Afghánistánu ve finále: Prověří ji MESSENGER 2013

Týdenní odborné taktické cvičení Messenger 2013, které bylo zahájeno v pondělí 22. dubna v prostorách vojenského výcvikového prostoru Březina pod vedením Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) Vyškov, je vyvrcholením a zároveň závěrečným prověřením půlroční přípravy jednotek 7. ÚU (úkolového uskupení) AČR ISAF před jejich nasazením do prostoru zahraniční operace.

Hlavním cílem tohoto cvičení je prověřit nejen vojenskou a odbornou připravenost jednotek AČR k nasazení v misi ISAF, a to velitelství 7. ÚU, 10. jednotky NSE (národní podpůrný prvek) a 15. jednotky CHBO (chemické a biologické ochrany), ale také jejich vzájemnou součinnost v prostoru nasazení na území Afghánistánu.

V rámci cvičení Messenger 2013 jsou jeho řídicím štábem rozehrávány cvičicím jednotkám takové situace, které jsou právě pro jejich nasazení v misi typické, plánované, tedy vycházející z plnění jejich operačního úkolu. Ten spočívá v podpoře všech jednotek AČR nasazených v Afghánistánu. Jsou tedy mezi nimi logisti, ekonomové, skladoví specialisté, opraváři, tzv. odřad ochrany či vojenští policisté, a své nezastupitelné místo zde mají také vojenské odbornosti, jako jsou psycholog, právník či kaplan. Zcela specifické úkoly týkající se chemického nebezpečí pak budou plnit chemici z 312. praporu radiací, chemické a biologické ochrany z Liberce a biologové Ústředního vojenského zdravotního ústavu z Prahy.

Avšak to není vše. Byť nejde o jednotky bojové, i oni se mohou setkat se situacemi neočekávanými, krizovými, které náhle zasáhnou do jejich života, ať už na základně KAIA či při výjezdech

mimo ni. Z tohoto důvodu jsou jim tedy při cvičení Messenger rozehrávány i tyto situace. „V krátké době obrovské množství incidentů, tak lze tedy charakterizovat Messenger 2013, a právě tím je cvičení celkově mimořádné,“ říká náčelník skupiny rozehry major Vladimír Horák z odboru výcviku VeV – VA.

Základním posláním cvičení je tedy maximálně připravit na vše, co může v misi přijít, přičemž se vychází především z dosud nabytých zkušeností z předcházejících operací. Proto jsou ve skupinách rozehry i rozhodčí služby řídicího štábu cvičení kromě příslušníků VeV – VA zastoupeni také příslušníci dalších jednotek AČR, a to 14. brigády logistické podpory, 31. brigády chemické a biologické ochrany či Vojenské policie. Ti všichni se přímo podíleli na činnosti ve stejném prostoru operace 5. úkolového uskupení.

Na co nejkvalitnější závěrečné přípravě před vlastním nasazením bezmála sedmdesátí příslušníků AČR se tak podílí neméně početný řídicí štáb. „Toto cvičení by mělo již zmiňované jednotky 7. úkolového uskupení co nejlépe připravit především na prvních 14 dnů jejich nasazení v prostoru operace, tedy dobu, než budou schopni vlastní adaptace,“ říká jeho řídicí plukovník Rudolf Honzák, který působí ve funkci zástupce velitele

VeV – VA a dodává: „Týdenní zátěž bude pro cvičící jednotky opravdu extrémní, ale právě zde je nezbytně nutné řídit se heslem ‚těžce na cvičišti, lehce na bojišti‘. Tedy veškerou plánovanou činnost, ale i další situace, které můžeme dopředu očekávat, či předvídat ze zkušeností předchozích operací, to vše musí mít naprosto přesně nadřilované.“

Messenger 2013 je v pořadí třetím cvičením tohoto typu, které Vyškovští organizují ve své gesci. Novinkou je zapojení šestnáctičlenné jednotky příslušníků kurzu základní přípravy Aktivních záloh, kteří jako vrcholnou součást své přípravy a předurčení k strážní službě plní v rámci cvičení úkoly spojené se střežením základny KAIA (Srubový tábor VVP Březina), tedy v tomto případě imitují příslušníky koaličních jednotek.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

MESSENGER 2013 • MESSENGER 2013 • MESSENGER 2013

Horko a téměř 50 incidentů během tří dnů: Při cvičení Messenger 2013 se jednotky pořádně zapotily

Čtvrtek 25. dubna, 14.00 hodin. Na imitované základně KAIA, tedy v areálu Srubového tábora vojenského výcvikového prostoru Březina právě končí odborné taktické cvičení Messenger 2013. Cvičení, jehož cílem bylo prověřit připravenost jednotek 7. ÚU (úkolového uskupení) AČR ISAF, konkrétně velitelství 7. ÚU, 10. jednotky NSE (národní podpůrný prvek) a 15. jednotky CHBO (chemické a biologické ochrany, k jejich nasazení do prostoru operace v Afghánistánu, kam se začnou přesouvat od poloviny května.

Jejich hlavním cílem je komplexní podpora jednotek všech jednotek AČR nasazených v Afghánistánu. Složení týmu i plněných úkolů je tedy velmi různorodé. A tomu odpovídala také rozehra cvičení. Požadavky na zabezpečení ostatních jednotek AČR v Afghánistánu, PHM, léky, zabezpečení spojení, opravy materiálu, zapůjčení materiálu, zdravotnické zabezpečení, přilet VIP osoby z ČR do Afghánistánu, jednání s místními orgány a organizacemi, zabezpečení jejího programu a doprovodu, zabezpečení přesunů materiálu a techniky mezi Afghánistánem a ČR, požadavky na poskytnutí podpory koalickým jednotkám, dopravní nehody, útoky na základnu, nastřelování kolony, nástražná výbušná zařízení, ranění a jejich ošetřování, mrtví, repatriace, vyšetřování, dokumentování a hlášení a hlášení...

Incident střídal incident a Vyškovští rozehráli ve třech dnech bezmála padesát nejpravděpodobnějších situací jak standardních, tak krizových. Chemici, kteří v rámci mise plní zcela specifické úkoly, řešili kromě práce na základně například příčiny úhynu ryb v přehradě odebráním vzorků na místě a také byli hlavními aktéry jednoho z posledních incidentů, jenž se odehrál v prostředí

imitované vodárny, kam dorazili chemici jednotky 15. CHBO v doprovodu příslušníků jednotky ochrany NSE, tedy příslušníků 43. výsadkového praporu, k odebrání vzorků. Vyžadovala si to aktuální situace s narůstajícím výskytem nemocí, které mohla zapříčinit právě zde něčím kontaminovaná voda. Situace zdánlivě jednoduchá, ale nikoli v prostředí Afghánistánu. Jednání se správcem bylo zpočátku nekonfliktní až vtipné, avšak následné odběry a přítomnost našich vojáků vyvolala podivně narůstající nervozitu jak u správce, tak příslušníků Afghánské národní policie (ANP), kteří zde dozorovali, mimo jiné i nad místními pracovníky. A důvod byl nasnadě. V jedné z místností vodárny, do které chemici v rámci svého úkolu vyžadovali rovněž přístup, byly totiž nezákonně skladovány nepovolené (omamné) látky ... A události se rázem začaly ubírat zcela jiným směrem ... příslušník ANP zvedá zbraň a střílí z velmi těsné blízkosti na našeho příslušníka, jednotka ochrany okamžitě zasahuje, ale na zemi zůstává postřelený ..., tedy ze zdánlivě běžné situace se stává náhle boj o život ...

„Myslím si, že všechny situace a incidenty v rámci tohoto cvičení byly rozehrány tak, abychom byli schopni opravdu co nejlépe plnit úkoly v prostoru našeho

nasazení, dostali jsem maximální penzum informací. V rámci rozehry cvičení jsme měli raněné a řešili i tu nejhorší událost, která nás v misi může potkat, a to je úmrtí jednoho z nás, a já pevně věřím a doufám, že už nic takového v reálu řešit nebudeme a že se všichni v pořádku vrátíme,“ řekl v závěru cvičení Messenger 2013 velitel 7. úkolového uskupení plukovník Pavel Veselý, jehož kontingent je verdiktem VeV-VA do zahraniční operace připraven. Zároveň zde ocenil metodickou pomoc, která byla řídicím štábem cvičení jednotkám věnována, práci rozhodčích, kteří detailně rozebírali situace, a to po stránkách taktických i odborných, a vyzdvihl také vysoce profesionální přístup příslušníků kurzu základní přípravy Aktivních záloh, kteří v rámci cvičení zabezpečovali strážení základny KAIA v rolích koalických vojáků.

„Situace v misi je dynamicky se vyvíjející a to, co platí dnes, už za měsíc může být jiné a je to na vás, abyste se na základě všech získaných zkušeností a vědomostí co nejlépe adaptovali a dále je rozvíjeli. Přeji vám, aby se to, co od mise každý z vás očekáváte, splnilo, abyste dobře reprezentovali AČR, a zejména aby vás nic zlého nepotkalo,“ dodal v úplném závěru řídicí cvičení plukovník Rudolf Honzák.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk, Hana Jurčová

CAPABLE LOGISTICIAN 2013

Přesun Belgie, Francie a Holandska přes posádku Vyškov. Ta je pro ně důležitým logistickým transitem

Právě v těchto dnech probíhá na Slovensku doposud největší realizované mnohonárodní logistické standardizační a interoperabilní polní cvičení s názvem Capable Logistician 2013. Cílem tohoto cvičení je ověřit použití standardizačních dohod (STANAG) NATO na dosažení interoperability, tedy schopnosti působit společně a poskytovat logistickou podporu v mezinárodních misích.

Do místa samotného cvičení, tedy do slovenského vojenského výcvikového prostoru Lešť, se však cvičící jednotky se svou technikou musí nějakým způsobem dostat, tedy přesunout. A právě přesun jednotek ozbrojených sil Holandska, Belgie a Francie po pozemních komunikacích České republiky s sebou přináší nároky, vyplývající z Technického ujednání MO ČR, tedy na jejich zabezpečení logistickým servisem AČR, a to konkrétně nejprve ve Staré Boleslavi a poté v posádce Vyškov. Ta byla určena k poskytnutí logistické podpory v rámci „Host nation support“, což znamená poskytnutí takových logistických služeb, jako je hromadné doplnění techniky pohonnými hmotami, parkování techniky, ale i ubytování či stravování příslušníků těchto jednotek.

„Na tranzit těchto jednotek jsme se dlouho připravovali, vytvořili jsme k tomu zvláštní několikačlenný tým,“ říká vedoucí řídicí skupiny a zároveň náčelník oddělení logistiky Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově podplukovník Robert Bartošík a k samotnému průběhu dodává: „První prověrku naší připravenosti jsme zažili v úterý 11. června, kdy nám do vyškovské posádky za doprovodu Vojenské policie, najely v pozdních večerních hodinách hned dvě kolony techniky, včetně nadrozměrné. Nejprve to byla vozidla Holanďanů a hodinu poté technika Belgičanů. Tedy suma sumárum, více než třicet kusů techniky, kterou jsme prostřednictvím Praporu zabezpečení Vyškov museli umístit do našeho parku vojenské techniky, ale především okamžitě doplnit pohonnými hmotami, co nejrychleji také zajistit ubytování vojákům přímo v areálu našich kasáren a rovněž stravování prostřednictvím VLRZ – Vojenský klub Vyškov, tedy počínaje večeří, přes snídani a stravou na další cestu konče. A na tu se vydaly kolony natankované techniky a odpočínutého personálu následující den časně ráno, směr Slovensko.“

Pro Vyškovské však nic neskončilo. Další a poslední kolony, a to nejpočetnější francouzské techniky, jsou očekávány ve Vyškově ve středu 12. června opět v pozdních večerních hodinách s poskytnutím stejné logistické podpory. „Jen za tyto dva dny je to pro nás nápor v podobě více než šedesáti kusů techniky a více než sto padesáti příslušníků zahraničních ozbrojených sil. Vše samozřejmě probíhá za běžného výcviku Velitelství výcviku – Vojenské akademie, což znamená, že v kasárnách je momentálně přes pět set účastníků nejrůznějších kurzů VeV – VA,“ dokresluje situaci podplukovník Bartošík a k organizaci zabezpečení tranzitu dále ještě dodává: „Veškeré požadavky zahraničních

jednotek, součinnost s řídicím cvičení zahraničních jednotek a samotnou koordinaci všech činností spojených s nájezdem jmenovaných jednotek do vyškovské posádky máme možnost přímo v našich kasárnách operativně řešit také prostřednictvím pověřeného koordinátora (Chief Movement Support), příslušníka holandských OS majora J. K. W. Veistra a dalšími pověřenými zahraničními příslušníky a musím říct, že jsme společnými silami zatím zvládli vše dle našich představ.“

První část logistické podpory jednotkám ozbrojených sil zahraničních států účastnících se cvičení Capable Logistician 2013 budou mít Vyškovští čtvrtelním ranním odjezdem francouzských příslušníků úspěšně za sebou, ještě je však čeká ta druhá, obdobná, a to ve dnech 23.–24. června, kdy kasárna Dědice zažijí prakticky stejný nápor ještě jednou, a to při návratu těchto zahraničních jednotek ze Slovenska domů.

K tomu podplukovník Bartošík ještě upřesňuje: „Nejedná se jen o jednotky zahraniční, ale stejnou podporu poskytujeme v rámci cvičení Capable Logistician také 142. praporu oprav Klatovy.“ A o samotné účasti VeV – VA na cvičení říká: „Máme tam jednoho příslušníka oddělení přípravy logistiky a služeb odboru kariérové přípravy, tak abychom byli schopni poznatky ze cvičení zakomponovat do výuky a výcviku logistických odborností pro AČR, a k tomu ještě další naše příslušníky oddělení logistiky vyslané jako stážisty. Přece jen se takovéto cvičení koná po dlouhých devíti letech a to ještě v tak mimořádném rozsahu, tedy cenná zkušenost pro každého logistu.“

Text: kapitánka Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Více než měsíc jen les a Srubový tábor. Místo jmen čísla překonávající zdánlivě nemožné. Nedostatek spánku, psychické i fyzické vyčerpání z tvrdého výcviku. Promočení, zablácení, unavení, ale hrdí na to, že dokázali něco, co se podaří opravdu jen málokomu.

Taktická, střelecká, zdravotnická či ženijní příprava včetně ostrého trhání, plánování, velení, týmová práce. To je jen zlomek činností, které zde museli naprosto perfektně zvládnout. Pod neustálým dohledem instruktorů, podrobným vyhodnocováním, s vědomím toho, že stačí i jediná větší chyba, znamenající předčasný konec. To vše pak vrcholící několika kilometrovým během náročným bahnitým terénem s nosítky se zraněným, včetně brodění se za hustého deště téměř po pás v blátě. Poslední dvě pětičlenné skupiny a dva simulující zraněné. To je dvanáctka těch, kteří uspěli z 24 spolubojovníků letošního prvního běhu kurzu KOMANDO, pořádaného Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií Vyškov. Do konce to dotáhla tedy polovina, a to je v porovnání s jinými ročníky opravdu nadmíru úspěšné.

Kurz Komando je totiž jediným bojovým kurzem svého druhu v AČR. „Zaměřuje se na rozvoj velitelských schopností a dovedností vybraných důstojníků, praporčíků a rotmistřů, zařazených na vybraná místa velitelů malých jednotek, jako jsou velitel čety, zástupce velitele čety, velitel družstva či velitel roje, v taktických situacích a činnostech, blížících se skutečně reálným bojovým podmínkám se zvýšenou psychickou i fyzickou zátěží,“ vysvětluje jeho velitel a zároveň náčelník oddělení KOMANDO VeV – VA major Hynek Pavlačka a dodává: „Zde se naplno prokáže, zda je člověk schopen vést lidi, tedy nejen zvládat sám sebe.“

Pro některé funkce v AČR je v současné době již jeho absolvování podmínkou, ale samozřejmě možnost je dána každému, kdo to chce zkusit, i když prioritně jsou samozřejmě vybíráni příslušníci, u kterých je bezpodmínečně vyžadován. Dostat se však do takového kurzu není vůbec jednoduché, zájemci musí totiž vzhledem k jeho extrémní náročnosti absolvovat nejprve týdenní výběrové řízení, jehož

sítem v tomto případě v měsíci dubnu úspěšně prošlo ze 61 jen 25 uchazečů.

Tři příslušníci 72. mechanizovaného praporu Přáslavice, po dvou příslušnících 71. mechanizovaného praporu Hranice, 42. mechanizovaného praporu Tábor, 43. výsadkového mechanizovaného praporu Chrudim, z něhož byl rotný Ondřej Fišar, tedy „číslo 40“ vyhodnocen dokonce jako absolutně nejlepší, a po jednom příslušníku 74. lehkého motorizovaného praporu Bučovice, 102. průzkumného praporu Prostějov a 152. ženijního praporu Rakovník. To jsou ti, kteří se budou nyní pyšnit nášivkou a odznakem kurzu KOMANDO.

„Máte tak za sebou skutečně elitní, exkluzivní kurz, náročný psychicky, fyzicky, ale i na velitelské dovednosti, navazující na tradice kurzu, jenž absolvovali vojáci již za 2. světové války. Díky 4. bri-

gádě rychlého nasazení se jej podařilo v minulých letech znovu obnovit, až se postupně dostal k nám do Vyškova, přičemž se neustále vyvíjí ... je natolik náročný, že o tom, zda jej člověk zvládne, tedy dokončí, mnohdy rozhoduje především vůle a ta vaše byla opravdu velmi silná,“ řekl k jeho úspěšným absolventům v rámci ukončení kurzu zástupce velitele VeV – VA plukovník Rudolf Honzák.

„Nášivka i odznak KOMANDO vám patří právem, sami nejlépe víte, že jste je rozhodně nedostali zadarmo, jasně vás odlišují od ostatních, a především otevírají možnosti v dalším kariérovém růstu. Nosit je znamená však také velký závazek a já doufám, že budete Komandu dělat čest,“ řekl na závěr velitel kurzu major Pavlačka, přičemž ještě dodal: „Náročnost kurzu se promítá také do jeho zabezpečení, na kterém se tak kromě instruktorů oddělení Komando VeV – VA a Praporu zabezpečení Vyškov podílela rovněž 4. brigáda rychlého nasazení Žatec, 7. mechanizovaná brigáda Hranice, 6. a 7. polní nemocnice Nemocniční základny Hradec Králové a v neposlední řadě 23. základna vrtulníkového letectva Přerov. Jmenovitě bych pak rád poděkoval zástupci velitele Praporu zabezpečení Vyškov majoru Radoslavu Marečkovi za logistický servis na Srubovém táboře a také náčelníku oddělení přípravy ženijního vojska odboru profesní přípravy VeV – VA majoru Jaromíru Steinerovi za zabezpečení výcviku ženijní přípravy.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková, foto: Vladimír Bezděk

Na startu 61 čísel, v cíli jen 12. Nejsme však na soutěži, jde o kurz KOMANDO

Nejde o to dostat novináře na kolena, ale naučit je, jak přežít

Od 5. do 12. dubna se ve Vyškově konal kurz speciální přípravy pro krizové situace, který je určený novinářům a humanitárním pracovníkům, u kterých se předpokládá, že budou pracovat v rizikových oblastech světa.

„O kurzu speciální přípravy pro krizové situace se začalo hovořit v letech 1990 a 1991, kdy se naši vojáci a novináři zúčastnili v Iráku vojenských operací Pouštní štít a Pouštní bouře. Specifická příprava novinářů pro práci v krizových oblastech a situacích se ukázala nepostradatelnou. První kurz se uskutečnil o tři roky později v roce 1994. Do roku 2000 se kurzu účastnili zejména novináři a následně i pracovníci humanitárních organizací, kteří začali úzce spolupracovat s českými vojáky na Balkáně a poté i na Středním východě,“ uvedl Vladimír Palán z odboru komunikace a propagace Ministerstva obrany ČR, který odpovídá za přípravnou část kurzu.

Ta obsahuje vzájemnou komunikaci mezi sdělovacími prostředky a humanitárními organizacemi. Odpovídá také za úvodní přezkoušení žadatelů. Zhruba dva měsíce po ukončení kurzu se vždy koná závěrečná část kurzu, která obsahuje individuální pohovory absolventů s velitelem kurzu, instruktory a psychology. Vzhledem k náročnosti tohoto nevšedního kurzu musejí všichni zájemci absolvovat fyzické a psychologické testy. Výsledky přezkoušení vyhodnocuje komise, a ta rozhoduje o účasti žadatelů. Přezkoušení vybraných uchazečů se odehrává v areálu Armádního sportovního centra Dukla a ve Vědeckém a servisním pracovišti tělesné výchovy a sportu (CASRI).

Letošního kurzu speciální přípravy pro krizové situace se účastní patnáct novinářů a humanitárních pracovníků. Nejvíce jsou na kurzu zastoupeni pracovníci České televize a Českého rozhlasu. Praktickou část v trvání jednoho, a pro

některé účastníky velmi dlouhého, týdne, má na starost major Pavel Šebesta, důstojník s dostatečnými zkušenostmi ze zahraničních misí, který sleduje současné trendy ve vedení podobných kurzů, jako je ten pro novináře ve Vyškově.

„Dnes se pro účastníky kurzu, jak se říká, láme chléb. Po teoretické přípravě, ve které měli možnost nahlédnout do tajů topografie, zdravotnické a dalších příprav nezbytných pro pohyb v terénu, je čeká prověrka fyzických a hlavně psychických sil,“ řekl major Šebesta. Upozornil na fakt že čtyři týmy čekají při prověrce v terénu čtyři pracoviště, která simulují situace, s nimiž se v krizových oblastech světa mohou setkat nejen novináři.

Jeho podřízení, kteří se dávali dohromady asi dva roky, už mají podobné kurzy téměř vychytané. Vědí zkrátka, jak na to. Jak a kdy použít více fyzického či psychického nátlaku, a kdy naopak, je-li to třeba, přerušit simulaci a uvést cvičící opět do reality.

Ostatně už na prvním stanovišti, které představuje vládní kontrolní místo, kudy musejí účastníci kurzu projít, si určitě mnohý z nestranných pozorovatelů položí otázku, kde se v těch, kteří se dobrovolně přihlásili do kurzu, vzala ta odvaha nechat se sebou manipulovat, ponižovat se či šikanovat. Vojáci z týmu majora Šebesty se zde na prvním stanovišti vydávají za vládní vojáky fiktivní země, kteří si na novinářích, kteří vyjeli do jejich země za svou práci, dokazují své ego.

Mnohdy to totiž dělají normálnímu smrtelníkovi téměř nepochopitelným způsobem. Nadřazenost si dokazují výhrůzkami, okatě si říkají o úplatky a vyhrožují nejen zbraněmi, ale svou

nadvládu dokazují drážděním služebních psů. Batohy poutníků nemilosrdně rabují a co se jim líbí a hodí, si s křikem nechávají. Naštěstí je šéf jednotky, která spíše než vládní vojáky připomíná ilegální bandu, v dobré náladě a skupinu novinářů vedenou Ivem Opletalem z Českého rozhlasu po mnoha tahanicích propouští.

Účastníci kurzu mají za sebou v tu dobu už dvě téměř bezesné noci, navíc je všude provází nástrahy letošní nekonečné zimy, ke kterým patří především chlad a mokro. Sníh dotváří kulisu prověřující odolnost jedince i týmu téměř na každém kroku.

Druhé stanoviště. Tady čeká na cvičící družstva nástraha v podobě minového pole, do kterého se dostal místní obyvatel a ten na svou zvědavost doplatil tím, že mu nástražný systém utrhł část paty. Občanský zaměstnanec Josef Pešek se jako zkušený herec vložil spolu s nadrotmistryní Terezou Jančíkovou do své role a sehráli přítomným věrohodnou scénku plnou krve a křiku. Tým Iva Opletala zprvu váhá a i přes výzvy hysterické „dcery“, která pobíhá kolem svého těžce zraněného „otce“, se nakonec rozhodne od místa utéci. Zachránit si tak vlastní život a nevstupovat do zaminovaného území.

Strastiplné putování je ve středu narušeno na třetím stanovišti nečekanou střelbou a vojáci, kteří doprovázejí přes nebezpečné území novináře (samozřejmě za úplaty), musejí čelit napadení. Major Šebesta, který nás doprovází, chválí vojáky, že se o novináře postarali skvěle. Donutili je zalehnout a přesně mířenou palbou zahnali útočníky na útek. Dále už ale musejí novináři sami.

Bohužel je cesta zavede na čtvrté stanoviště, které předčí útrapy předcházející. Setkávají se totiž s polovojenskou skupinou dobrodruhů, kterým je přítomnost určitým zpestřením jejich kratochvíle. Za ne skutečného psychického nátlaku donutí novináře k tomu, že jsou na pokraji svých psychických sil.

Ostatně neustálé řvaní, občas střelba, k tomu vysypání obsahu všech

zavazadel a zabavení všeho, co jim ještě zbylo, a donucení vyzout se, by položilo mnohého psychicky odolného člověka. Při pohledu na dvě zdánlivě křehké dívky, Zuzanu Brzákovou z televize Prima a Vendulu Horníkovou z České televize, ve chvíli, kdy stejně jako ostatní musejí ležet bosé na sněhovém blátě, kde nad nimi šíleně vztekla štěkají psi, se zdá, že míra strachu se naplnila.

Tým to však nevzdává a zaslouží pochvalu. Přechká i okamžik, který se zdál věčností, a to, když parta neurvalců imituje popravu jednoho z novinářů.

„O průběhu kurzu toho zas tak moc jeho účastníci nevědí. Od nás dostanou jen doporučení, co si s sebou vzít. Musejí se samozřejmě postarat sami o stravu. To, co si přivezou, tvoří podstatnou část obsahu jejich tlumoků či batohů, se kterými putují

zdejší terénem,“ podtrhl jeden ze zkušených instruktorů praporečků Martin Beneš.

Od roku 1994 absolvovalo kurz speciální přípravy pro krizové situace téměř 300 novinářů a humanitárních pracovníků. Zájem o kurz je poměrně značný, ale ne každý projde psychologickým vyšetřením a může předložit lékařské potvrzení, že zvládne extrémní zátěž.

Text a foto: Mirek Šindelář

Války, revoluce, bitvy, legionáři ... aneb Dějiny jinak než ve školních lavicích

Projít historií přímo v muzejní atmosféře, posílit vlastenectví a také tradice naší armády, to vše patří v letošním roce u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově k běžné výuce vojenských dějin.

„Od ledna letošního roku jsem ji pojal novým způsobem, když jsem místo vysvětlování historických souvislostí v klasickém školním prostředí, tedy třídě či posluchárně, začal pro tento typ výchovy a vzdělávání příslušníků našich kariérových kurzů, využívat prostory síně tradic naší posádky. Z pedagogického hlediska je totiž důležité, aby výuka byla maximálně názorná a pro posluchače zajímavá,“ vysvětluje odborník na výuku vojenských dějin, dlouholetý lektor oddělení všeobecných předmětů odboru kariérové přípravy kapitán Stanislav Balík. A že se tato myšlenka setkala s ohlasem, svědčí fakt, že přednášky kapitána Balíka patří mezi posluchači vyškovských kurzů vždy mezi nejlépe hodnocené a oceněné.

K tomu, co jej vedlo právě ke zvolení prostor vyškovské síně tradic a co je zde možné názorně vidět, vysvětluje kapitán Balík:

„V našem muzeu jsou dvě samostatné expozice. Původní a rozsáhlejší vytvořil na vysoké profesionální úrovni tým Vojenského historického ústavu, přičemž tato část se věnuje problematice našich vojenských dějin od začátku první světové války až po současnost. Je velmi bohatá, zahrnuje nejdůležitější mezníky naší novodobé historie ve své komplexnosti. Její velká část je věnována našim legionářům ve Francii, Itálii, ale zejména v Rusku, kde upoutali pozornost světové veřejnosti při své hrdinné sibiřské anabázi. Z další části se pak věnuje budování československé armády v období první republiky, které sice nebylo umožněno bojovat, ale její příslušníci se v masových počtech účastnili domácího odboje a stali se příslušníky zahraničních armád na bojištích druhé světové války v boji proti německému nacismu. A poslední část je věnována dějinám československé armády do listopadu 1989 a dvacetiletí existence AČR se zaměřením na účast našich vojáků v zahraničních misích.“

A k druhé, novější expozici, dále dodává: *„Ta byla budována svépomocí díky nadšení příslušníků naší posádky v době, kdy tu byl ve funkci vrchního praporečkáka štábní praporečků Libor Pliešovský. Tato část je zaměřena na dějiny vyškovské posádky*

a tohoto regionu z hlediska vojenských dějin, přičemž je zde možné nalézt celou řadu zajímavých fotografií a exponátů.“

A nezůstalo jen u vyškovských posluchačů. Vojenské akademii se podařilo v této oblasti navázat také novou spolupráci se Společností Ludvíka Svobody (SLS), jejíž činnost je zaměřena na rozvoj ideálů svobody našich národů, jako jsou demokracie, bratrství slovanských národů a mír, za které bojoval v 1. i 2. světové válce a prakticky celý svůj bohatý život armádní generál Ludvík Svoboda. A právě jedním z posledních počínů v rámci této vyvíjející se oboustranně prospěšné spolupráce byla takto uskutečněná přednáška, kterou na závěr školního roku uspořádali Vyškovští společně s odbočkou SLS pro studenty vyškovských odborných středních škol. Přímo v prostorách síně tradic tak mladé generaci zprostředkovali význam našich vojenských tradic, patřících neodmyslitelně k základním stavebním kamenům naší státnosti.

„Různé druhy dokumentů, střídající se s vojenskými archiváliemi, uniformy, zbraně, zástavy, drobné památky. Expozice je o to zajímavější, že dokumentuje, jak se významné události našich dějin odrazily v životě lidí ve vyškovském regionu, v rozvoji vojenského školství a vůbec vojska ve Vyškově, k tomu zajímavý a přímo strhující výklad renomovaného historika kapitána Balíka, u kterého je zřejmé, že jeho práce je mu zároveň koníčkem,“ říká předsedkyně odbočky Společnosti Ludvíka Svobody ve Vyškově doktorka Jana Görčošová a v závěru ještě dodává: *„Příjemné bylo zjištění, že mládež se o historii zajímá, a také, že osoba Ludvíka Svobody, který má ve vyškovské expozici čestné místo v průřezu historií, jí není neznámá a pokud budeme takto trpělivě pracovat s mladou generací, nikdy se na odkaz hrdinů od Sokolova, Kyjeva, Dukly nezapomene.“*

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Experti se rvali v Tuguru o život

Jste pracovníci MZV a to vás vysílá do Tuguru, kde právě skončila občanská válka, jako pozorovatele nadcházejících voleb. Náhle se zhorší bezpečnostní situace natolik, že vláda vyhlásí okamžitou evakuaci všech zahraničních pracovníků. Začíná vaše cesta do jediného mezinárodního letiště v zemi, začíná váš boj o život. Máte jediný úkol: PŘEŽÍT.

Takto začíná první ze sedmi dnů patnácti účastníkům kurzu speciální přípravy pro krizové situace. Jde o první kurz pro tuto cílovou skupinu studentů. Navazuje na již dlouholetou spolupráci při přípravě pracovníků MZV diplomatů juniorů a seniorů. Jde o nový model společné čtrnáctidenní přípravy, kdy první týden přípravy probíhá ve školicím zařízení MZV v Praze a druhý u VeV – VA ve Vyškově. Jeho účastníci budou po úspěšném absolvování zařazeni do databáze civilních expertů MZV, kteří jsou připraveni na výzvu mezinárodních společností OSN, OBSE či EU plnit úkoly v krizových oblastech světa.

Na náročné požadavky zadavatele reagovalo oddělení přípravy speciálních kurzů přípravou nového konceptu kurzu, který je pro studenty náročnější a dává jim větší prostor procvičit a prožít si realitu řešení krizových situací. Rozhodli jsme se postavit celý kurz na námětu, a to hned od prvního dne. Studenti jsou scénářem od začátku včlenění do realití dané země. Velkou proměnou prošlo i pojetí teoretické přípravy, přednášek, které probíhají na simulované základně vládních sil – Srubovém táboře – pouze tři dny. Poté se vše odehrává pouze ve VVP.

Mnohem náročnější je však také příprava kurzu spojená s výběrem účastníků. Ta probíhá už měsíc před zahájením psychodiagnostickým vyšetřením s detailním poučením budoucích účastníků. Následuje vytvoření nesourodých týmů,

ve kterých musí studenti pracovat až do konce. Zaměstnání jsou připravena tak, aby končila po půlnoci. Spánková deprivace je jednou z využívaných metod zvyšujícího se nátlaku na studenty. Činnost týmů i jednotlivců je každý den vyhodnocována instruktory, psychology a velitelem kurzu.

Na své cestě k jistotě mezinárodního letiště projdou studenti desítky hodin simulovaných situací, během nichž si mnozí uvědomí své limity, mnozí posunou hranice svých možností a mnozí možná přehodnotí svá rozhodnutí stran práce v krizových oblastech. Novinkou na konci je zkušenost v podobě 24hodinového útěku, který následuje po noci zjetí a výslechů. Během něj musí studenti prokázat schopnost postarat se o sebe v podmínkách cizího prostředí bez prostředků a vlastního vybavení.

Poslední běh kurzu dokončilo v pátek 7. června 12 účastníků z 15. Dle jejich vlastních slov poslední dny spíše přežívali a potvrdili tak známější, neoficiální název této aktivity, a sice KURZ PŘEŽITÍ. Při závěrečném hodnocení nás velmi potěšila slova o výborně a profesionálně odvedené práci s neocenitelným přínosem do budoucna.

Kvalita tohoto kurzu stojí a padá s jeho personálním zabezpečením. Tým mých spolupracovníků, se kterými mám tu čest spolupracovat, tvoří spolehliví, odborně zdatní a zkušení lidé, plnící úkoly dalece přesahující rámec jejich povinností ve všech rovinách. Plním slib daný studentům a kromě poděkování svého, děkuji také jejich jménem zejména oddělení přípravy do zahraničních operací, oddělení základní přípravy, oddělení výcviku Komando, oddělení výuky všeobecných předmětů, oddělení tělesné přípravy, oddělení přípravy chemického vojska a Praporu zabezpečení. Velký dík patří též externistům – psovodům z Přáslavic, vyšetřovatelům Policie ČR a profesorovi Adamu Dolníkovu.

Text: mjr. Mgr. Pavel Šebesta (náčelník OdPřSpK)

Ve Vyškově se připravovali v kurzu CIVPOL příslušníci Policie České republiky k plnění úkolů v zahraničních mírových operacích

V souladu s Rámcovou dohodou o spolupráci mezi Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra proběhla ve Vyškově ve dnech 13.–24. května 2013 příprava příslušníků PČR před vysláním do zahraničních mírových operací – kurz CIVPOL. Kurz organizovalo oddělení přípravy do zahraničních operací odboru výcviku.

Kurz CIVPOL je organizován VeV – VA pravidelně již několik let, nicméně struktura kurzu se rok od roku mění, a to jak v závislosti na měnících se požadavcích Policejního prezidia ČR, tak i na základě získávání praktických poznatků z organizace předchozích kurzů. Náplň přípravy vycházela ze zkušeností z přípravy personálu AČR do zahraničních operací a mísí se zaměřením na použití prvků z přípravy vojenských pozorovatelů OSN s cílem co nejvíce se

přiblížit reálným podmínkám nasazení policistů v zahraničních operacích.

Přípravy se v letošním roce zúčastnilo 8 policistů z policejních útvarů napříč ČR, kteří předtím prošli velmi náročným jazykovým, psychologickým a zdravotním výběrovým řízením.

Hned od začátku přípravy byl patrný enormní zájem policistů o vše, co příprava zahrnovala, což potvrdili a ocenili všichni lektori a instruktoři, kteří se na přípravě podíleli. Kurz CIVPOL zahrnoval týdenní teoreticko-praktickou přípravu a druhý týden se zabýval praktickým výcvikem. Vyvrcholením přípravy byl třídní komplexní polní výcvik, jehož podstatou bylo plnění policejních úkolů v mezinárodní mírové misi OSN ve (pro potřeby výcviku vytvořeném) státě, který prošel občanskou válkou a byl zcela závislý na všestranné pomoci mezinárodních organizací.

Celá příprava proběhla na velmi vysoké a profesionální úrovni, což po skončení kurzu, na závěrečném ceremoniálu předávání certifikátů, ocenili jak přítomní zástupci Policejního prezidia ČR, tak i samotní účastníci kurzu CIVPOL.

Je třeba poděkovat všem příslušníkům VeV – VA, kteří se na přípravě policistů podíleli a přispěli tak ke kladnému hodnocení Velitelství výcviku – Vojenské Akademie za hranicemi rezortu Ministerstva obrany.

Text a foto: kpt. Ing. Radim Brloh

Foto: Hana Jurčová

Setkání příslušníků PTP s AČR bylo letos posledním

Ve čtvrtek 6. června 2013 se setkali bývalí příslušníci Vojenských táborů nucených prací – Pomocných technických praporů s představiteli rezortu obrany.

Shledání ve Městě Libavá bylo posledním z řady osmnácti společných setkání. K tomuto rozhodnutí přivedl takzvané pětépáky jejich pokročilý věk. V jejich řadách již není nikdo mladší osmdesáti let a zdravotní stav mnohých z nich jim bohužel již nedovolí přijet na Libavou.

U památníku založení 53. PTP v Městě Libavá se účastníci setkání poklonili památce těch, kteří již mezi nimi nejsou. „Když se podíváte na náš pomník, tak je z krásné žuly. Je to symbol naší pětépácké mentality, tvrdého postoje k životu, který zásadně neohýbá hřbet a věci řeší právně a demokraticky. Věřím, že i když my už tady nebudeme, protože náš život se chťe nechťe krátí, památník zůstane a může připomínat budoucím generacím

historickou paměť let padesátých století minulého,“ řekl jeden z iniciátorů shromáždění Bohumír Dufek, první místopředseda Svazu PTP ČR.

Hostitelkou společného setkání v posádkovém domě armády byla Armáda České republiky zastoupena náměstkyní ministra obrany pro personalistiku Lenkou Ptáčkovou Melicharovou a zástupcem velitele společných sil – velitelem pozemních sil brigádním generálem Ladislavem Jungem.

Náměstkyně přítomné pozdravila a ubezpečila je, že ministerstvo obrany věnuje zkoumání a nápravě křivd minulosti velkou pozornost. „Náš rezort je jedním z garantů uplatnění zákona o třetím odboji, jehož schválení před necelými

dvěma lety bylo nejen aktem legislativním, ale také významným morálním počinem,“ uvedla.

Brigádní generál Jung vyjádřil za sebe i všechny vojenské profesionály hluboký obdiv všem příslušníkům PTP za jejich odvahu a morální převahu, které z nich i po tolika letech stále činí politické svědomí národa.

Vojenský újezd Libavá byl jedním z mnoha míst, kterými prošlo v padesátých letech několik tisíc pro komunistický režim politicky nespolehlivých mužů, povolanych k plnění povinné základní vojenské služby s výcvikem k obraně státu. Místo toho byli nuceni pracovat bez svěřené zbraně zejména ve stavebnictví, v lesích a dolech. Toto setkání se uskutečnilo při příležitosti 63. výročí zřízení Pomocných technických praporů – Vojenských táborů nucených prací a 45. výročí založení Svazu PTP ČR.

Text a foto: mjr. Jolana Fedorková
Zdroj: www.army.cz

Vyškovští se vzdělávali v oblasti finanční gramotnosti

Nekontrolovatelné zadlužení jako jedna z příčin sociálně nežádoucích jevů, problematika osobního bankrotu, ale také finanční rozvaha a získání kontroly nad vlastní finanční situací.

To vše bylo předmětem přednášky, kterou v rámci vzdělávání v oblasti prevence sociálně nežádoucích jevů absolvovali pod vedením lektorky Univerzity obrany Brno Ing. Terezy Šrámkové příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie, včetně posluchačů kurzu základní přípravy společně s příslušníky vyškovského Praporu zabezpečení. Aulu

kasáren Dědice tak v dopoledních hodinách v pondělí 17. června 2013 zaplnilo do posledního místečka na čtyři sta posluchačů, a to včetně občanských zaměstnanců.

Finanční gramotnost jako soubor znalostí a dovedností, které člověku umožňují porozumět financím a správně s nimi zacházet v různých životních situacích, je nejen předmětem letošního jarního cyklu přednášek věnovaných prevenci sociálně nežádoucích jevů v rámci celé AČR, pořádaných v rámci Projektu P-SNJ oddělením humanitní služby Agentury personalistiky, ale především součástí našeho běžného života.

V 21. století je takřka každé rozhodnutí ovlivněno nebo spojeno s finanční situací a financemi. Pokud se člověk má dobře orientovat v tomto světě, musí dosáhnout široký záběr znalostí a dovedností přímo i nepřímo navázaných

na finance. Informace, které jsou pro rozhodování o financích podstatné, se přitom velmi rychle mění... Prudký rozvoj informačních technologií, nové typy finančních procesů a transakcí, pohyb ve světě finančních operací není skutečně jednoduchou záležitostí.

V současné době je této problematice přikládán velký význam a důraz již v dětství, neboť i naše děti se pohybují v tomto světě finančních operací, který je však jiný, než ten, ve kterém jsme se pohybovali v jejich věku my, rodiče. Projekt Finanční gramotnosti se tedy dnes objevuje už ve školách, koncipován jako ucelený nástroj nejen pro učitele základních a středních škol, ale také jako pomůcka pro žáky a jejich rodiče, kteří se chtějí v tomto tématu lépe orientovat a účinně jej využívat.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková, tisková a informační důstojnice VeV – VA a metodik komise P-SNJ VeV – VA

I ZNIČIT VŮZ MŮŽE BÝT PŘÍNOSEM

Ve dnech 2. 4.–5. 4. 2013 u oddělení přípravy hasičských odborností odboru profesní přípravy proběhl kurz HO070 vyprošťovací zařízení, který je určen pro příslušníky vojenských hasičských jednotek.

Cílem kurzu je seznámit posluchače s obsluhou, údržbou a podmínkami provozu hydraulických vyprošťovacích souprav, které má široká většina v povědomí především ve spojitosti s vyprošťováním

osob z havarovaných vozidel. Mimo tento hlavní úkol jsou hasiči teoreticky připravováni na zvládnutí široké škály rizik spojených s pracemi na pozemních komunikacích, rizik plynoucích z prací na karoseriích moderních automobilů a na základy zdravotnického minima pro ochranu zdraví vlastního i zdraví zachráněných osob. Při praktickém výcviku na autovrakovišti v Holubicích proběhlo pod vedením prap. Zdeňka Šavelky a nrtm. Davida Škroba (OdPřHaOdb) procvičení pracovních postupů při pronikání do vozidel a nácvků vynesení raněného.

Zcela neocenitelný pro tento druh výcviku je vstřícný přístup majitelů vrakoviště EUROVRÁK Holubice, za jejichž ochotu jim patří velké poděkování. Stejně tak bych rád poděkoval za operativní řešení problémů s opravami a revizemi hydraulických vyprošťovacích souprav zaměstnancům VÚ 8660 o. z. Drahoslavě Tomešové a rtm. Luboši Krejčímu.

Nezbývá, než paradoxně popřát, aby absolventi měli co nejméně příležitostí si získané zkušenosti ověřovat ve své praxi.

Text: prap. Zdeněk Šavelka

Foto: nrtm. Jakub Cikryt

Další posily pro vojenské hasičské jednotky

Ve dnech 4. 3.–19. 4. 2013 byl u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově organizován kurz HO010 nástupní odborný výcvik hasičů.

Na samém začátku se příslušníci kurzu seznámili se základními právními normami a předpisy vztahujícími se k požární ochraně a s hlavními druhy požárního příslušenství, které se již v prvních týdnech učili používat v praxi

při vytváření přírodních a dopravních vedení vody, útočných proudů, použití hasebních prostředků apod.

Výcvik nepolevoval ani v následujících týdnech, kdy si mimo jiné postupně procvičili způsoby sebezáchranu sláněním z 3. patra lezecké věže (nejenom na laně, ale i na hasičské hadici) nebo překonávání překážek na cvičišti zápalných látek při transportu raněného v zadýmeném prostředí s použitím izolačních dýchacích přístrojů.

Po těchto vyčerpávajících zaměstnáních je čekala první postupová zkouška v protichemickém polygonu Školního a výcvikového zařízení HZS ČR v Brně se simulací možných situací a podmínek reálného zásahu. Zkouška spočívá v tom, že hasič musí za použití dýchacího přístroje absolvovat třicetimetrový výstup po žebříku, 15× zvednout 27kg břemeno a ujit 150 metrů po nakloněné pohyblivé rovině. Vzpětí je zaveden do rozsáhlého a navíc zadýmeného labyrintu polygonu, kde musí najít bezpečnou cestu ven a přitom plnit další úkoly. Toto zaměstnání skutečně prověří fyzickou zdatnost a psychickou odolnost každého uchazeče

o hasičské řemeslo. Druhá postupová zkouška spočívá v prověření schopnosti hasiče provést samostatně sebezáchranu sláněním. Hasič musí vystoupat za současného použití dýchacího přístroje do 3. patra lezecké věže, samostatně si uvázat lano o kotevní bod a bezpečně slanit. Vzhledem k tomu, že veškerou činnost provádí v zásahovém obleku, zásahových rukavicích, s nasazenou ochrannou maskou, s cca 16kg dýchacím přístrojem na zádech a po zátěži, patří i toto zaměstnání k těm náročnějším.

Závěr kurzu patřil nácvků zásahu na nebezpečnou látku v protichemickém obleku OPCH 90 včetně dekontaminace, použití norných stěn při úniku ropných látek a práci na vodě při záchraně tonoucího v prostoru vodního cvičiště Myslejšovice. Posledním výcvikem bylo přezkoušení hasičů z fyzické zdatnosti dle normy STANAG.

Závěrečnou zkoušku před komisí ve složení: Alois Vrchota (příslušník vojenského požárního dozoru), kapitán Bc. Jan Dörfel (vedoucí starší učitel OdPřHaOdb) a nrtm. Jaroslav Voneš (instruktor OdPřHaOdb) složili všichni příslušníci kurzu úspěšně.

Text: mjr. Ing. Leoš Janda

Foto: nrtm. Jaroslav Voneš

Vyškovská kasárna zažila požární útok. A hned několikrát

Na čtyři desítky vojenských hasičů v zásahových oblecích, hadice, proudnice, nastartovaná cisternová automobilová stříkačka, vše připraveno na zásah. Ten byl však našťastí pouze soutěžní, tedy na terče.

Ve středu 29. května 2013 se totiž v prostorách kasáren Dědice uskutečnil pod zabezpečením Velitelství výcviku – Vojenské akademie potažmo praporu zabezpečení Vyškov čtvrtý ročník soutěže družstev vojenských hasičských jednotek (VHJ) v požárním útoku, a to pod názvem „Ukaž co umíš 2013“. Soutěže, ve které byste stěží hledali spojitost s klasickým požárním sportem, neboť jsou v ní zařazeny prvky fyzického přezkoušení vojenských hasičů se simulovanou situací vycházející z jejich zásahů, se letos zúčastnilo 11 družstev z AČR.

„Každý rok se tato soutěž uskutečňuje jinde, tedy v jiných podmínkách a také disciplíny, vycházející z běžné činnosti hasiče, se snažíme obměňovat. Letos los padl na vyškovská kasárna, přičemž družstva obdržela zhruba měsíc dopředu námět soutěže, včetně podrobnějších propozic. Dopředu sice vědí, co je čeká, ale velmi záleží na každém družstvu, jakým způsobem si s úkolem poradí, přičemž nemalou roli zde hraje také taktika,“ říká ředitel letošního ročníku soutěže „Ukaž co umíš“ major Lubomír Skalička z Velitelství společných sil a ještě dodává: „Rozhodující je samozřejmě čas a splnění daných disciplín. Tady soutěžící ukáží skutečně to, co v nich je...“

A jak tedy probíhal letošní závod? Požární útok se prováděl od nastartované cisternové stříkačky (CAS 32 T 815), ze základny, u které si právě startující čtyřčlenná družstva musela během pěti minut připravit také veškerý potřebný materiál k provedení požárního útoku. Ten zahájil výstřel ze startovní pistole, propojené s časomírou, a už se jako o život bojovalo s časem. A o to jde u hasičů vždy na prvním místě. Běh s hadicemi k pomyslnému požáru (označenému dvěma

terči) jim komplikovala řada simulovaných překážek, při jejichž překonávání museli všichni hasiči prokázat nejen svoji rychlost, fyzickou kondici, ale také zručnost či týmovou spolupráci. Vytvoření dopravního vedení, průchod tunelem, vniknutí do ohroženého prostoru s raněnými, jejich vyproštění, vytvoření útočných proudů a souběžné hašení dvou ohnisek požárů. Požární útok je završen úspěšným zasažením terčů z minimální vzdálenosti 5 m. Spadnutím terčů dojde ke spuštění světelné signalizace a současně se zastaví elektrická časomíra. A toto vše absolvovalo každé družstvo hned dvakrát, s tím, že do konečného pořadí se započítával lepší z časů dosažených z obou soutěžních kol.

Dobojováno! Na obou terčích svítí červená, jako symbol vítězství nad dnešním pomyslným požárem. Pro soutěžní družstvo VHJ Hradiště ukrojila časomíra ve 2. kole 1:15,05 minut a tento čas již v dalším průběhu soutěže nikdo nepřekoná. V této době ještě nikdo netuší, že se zrodilo obrovské překvapení. Nicméně stalo se. Papírový outsider pokoril všechny favority. Vítězství pro hasiče z VÚ Hradiště je o to cennější, že takový úspěch absolutně nečekali a nikdo s nimi na nejvyšší příčky nepočítal. V dramatickém závodě, ve kterém se pořadí neustále míchalo a rozdíly byly velmi těsné, skončilo na druhém místě družstvo VHJ Vyškov a bronzový pohár uhájilo družstvo VHJ Sedlec-Vícenice s náskokem nicotných dvou setin na čtvrté, „bramborové smolaře“, družstvo VHJ Přerov.

„Zajímavostí tohoto ročníku byly poměrně kvalitní výkony nefavorizovaných družstev, kterým se podařilo dokonce přetrhnout několikaletou šňůru medailových

umístění VHJ Čáslav. Příjemně překvapilo družstvo záchranné rotý Rakovník a rád bych zde zmínil také při premiérovém startu družstvo učitelů a instruktorů oddělení přípravy hasičských odborností odboru profesní přípravy VeV-VA (nrtm. Voneš, kpt. Dorfel, prap. Šavelka a nrtm. Škrob), které na sebe upozornilo hned v prvním kole, kdy figurovalo na 3. místě. Nakonec z toho bylo „pouze“ 8. místo, které však v žádném případě není v konfrontaci s profesionálními hasiči propadákem či ostudou. O lepší umístění připravila družstvo diskvalifikace ve druhém kole. Nebýt tohoto neplatného pokusu, mohlo z toho být snové 5. místo. Neplatnému pokusu se nevyhnula ani některá další družstva. V takovéto soutěži se to stává poměrně často, stačí k tomu třeba přešlápnout startovní čáru, či špatně spojit spojky hadic, prostě nedodržet některé z pravidel soutěže. Pravidla jsou neúprosná,“ dodává na závěr Jaromír Palásek, velitel VHJ Vyškov, která jen za loňský rok řešila více než 300 událostí. Zasahovala například u 63 požárů a nejen to. Podílela se také na ostatních událostech spojených s dopravními nehodami, povodněmi, záplavami, silným deštěm či větrnou smrští, řešila také úniky nebezpečných látek, technické havárie, prováděla asistenční činnost u činností se zvýšeným požárním nebezpečím apod. Akceschopnost jednotky byla prověřena při cvičných poplaších a taktických cvičeních.

V souvislosti s pořádáním soutěže organizátor soutěže děkuje Okresnímu sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ve Vyškově za zapůjčení časomíry, panu Aleši Krauhulovi za výkon funkce startéra a obsluhu časomíry, panu Ing. Dušanu Krpčovi za vstřícný postoj a pomoc při zabezpečení soutěže a také paní Haně Jurčové za zpracování fotodokumentace z průběhu soutěže.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

O tom, že ve výcvikovém prostoru Březina to v těchto dnech skutečně žije velmi atraktivním výcvikem, se přesvědčili také členové Klubu České a Slovenské obce dělostřelecké při posádce Vyškov, jejichž členská základna se rozrostla téměř po čtyřech letech od svého založení na čtyři desítky členů.

Vidět plovoucí BVP i střílející DANU není zcela běžné. U Vyškovských to bylo možné během jednoho dne

Za doprovodu předsedy toho klubu kapitána Pavla Šlimara, příslušníka Praporu zabezpečení Vyškov, a také stále aktivního místopředsedy majora Jiřího Studničného, zástupce náčelníka odboru profesní přípravy Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA), zavítali v rámci své návštěvy výcviku VeV – VA nejprve na vodní cvičiště Myslejovice, které je již několik dní dějištěm celoarmádního výcviku v překonávání vodní překážky plavbou těžké techniky. V rámci něho se zde postupně střídají jednotlivé brigády.

„Tento týden zde cvičí 7. mechanizovaná brigáda a dnes tak máte možnost vidět přímo v akci její 72. mechanizovaný prapor z Práslavic pod vedením velitele podplukovníka Martina Botíka, s tím, že veškerý servis jeho řidičům zabezpečuje stejně jako všem ostatním jednotkám Prapor zabezpečení Vyškov,“ uvádí do situace právě jeho příslušník poručík Martin Kořínek, zástupce velitele Záchranné a vyprošťovací služby Plaveb 2013.

K tomu návštěvníkům dále dodává vrchní praporčík 72. mechanizovaného praporu praporčík Vladimír Vrba: „Náš prapor je praporem těžkého typu, přičemž naší hlavní technikou je bojové vozidlo pěchoty (BVP-2), na kterém dnes předvede 19 našich řidičů vrchol svého celoročního výcviku, kterému předcházela jak teoretická, tak praktická příprava s využitím vojenského výcvikového prostoru

Libavá. A představí se také dva řidiči na kolovém obrněném vozidle (BRDM).“ K řidičům ještě doplňuje: „Všichni jsou již zkušení profesionálové, máme pouze jediného, který dnes absolvuje takový výcvik poprvé.“

A jedeme na další atraktivní výcvik. Nedaleké místo tzv. „Tři jedle“ je totiž právě dějištěm střelby ze samohybné kanónové houfnice (152 mm ShKH vz. 77) tzv. DANA, tedy moderní dělostřelecké zbraně s automatickým nabíjením, schopné zabezpečit účinnou palebnou podporu činnosti pozemních vojsk, vyznačující se velkým dostřelem, přesností a rychlostí střelby.

„Již druhým dnem zde vrcholí společný závěrečný výcvik hned několika kurzů dělostřeleckých odborností VeV – VA,“ vysvětluje kapitán Zdeněk Procházka, náčelník skupiny přípravy palebných systémů dělostřelectva odboru profesní přípravy VeV – VA a dále dodává: „Na tomto komplexním výcviku se podílí posluchači celkem čtyř dělostřeleckých kurzů, a to jak obsluhy, tak velitelů této zbraně, ale i důstojníci – velitelé palebné čety a také specialisté družstva řízení palby, což jsou počtáři. Z tohoto místa vedeme nepřímou střelbu celkem čtyřmi děly do vzdálenosti sedmi kilometrů. Palbu vedeme jak celou četou, tak po sekcích, tedy po dvojicích. Za dva dny bychom měli vypálit na 270 ran.“

A na to, jak se daří počtářům, kteří se v této činnosti střídají, cíl

správně vypočítat, se jedeme podívat na pozorovatelnu. Tady, s přímým výhledem do cílové plochy, už vše pečlivě vyhodnocuje hlavní řidičí výcviku major Jiří Palička, náčelník oddělení přípravy dělostřelectva, který k výcviku ještě doplňuje: „Nejprve dělá zastřelujeme a poté teprve provádíme účinnou střelbu, a kromě příslušníků našich kurzů jsou do tohoto výcviku zapojeni také studenti druhých a třetích ročníků Univerzity obrany této odbornosti, příslušníci Praporu zabezpečení Vyškov a své nezastupitelné místo přímo zde na pozorovatelně mají také příslušníci dělostřeleckých průzkumných jednotek 13. dělostřelecké brigády Jince. Tedy zabezpečení takového výcviku je velmi široké, od řidičů, velitelů, obsluh, pozorovatelů, rozhodčích, počtářů, spojařů až po lékaře a cvičíme nejen v češtině, ale také v angličtině,“ končí major Palička.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Klub vojenských důchodců ve Vyškově bilancuje

V roce 2014 tomu bude již 20 let, kdy vznikl KVD ve Vyškově. Iniciátorem založení této organizace byl pplk. v. v. Josef Polásek za pomoci mnohých dalších, kteří bohužel již mezi námi nejsou. Pokusíme se dnes poněkud zavzpomínat na události, které v průběhu uplynulých let obohatily život našeho klubu i jednotlivých členů.

Klub je řízen KVV v Brně a bez jeho pomoci by pravděpodobně nemohl existovat. Klub má stanovy, kterými se ve své činnosti řídí a na jejichž základě organizuje život všech členů. Celá činnost i aktivita je do určité míry závislá na finančních možnostech KVV v Brně. Bohužel pravidelně každým rokem se finanční dotace neustále snižují. To ovšem neznamená, že by aktivita v organizování činnosti ustala.

Členové se často podílejí finančně na jednotlivých aktivitách. Kulturní, sportovní i společenská činnost je sice poněkud okleštěná, přesto je stále relativně bohatá. Turistický kroužek je aktivní svými pravidelnými výlety, ať už jednodenními nebo vícedenními, které si členové téměř vždy hradí z vlastních prostředků. Obdobně je tomu i u tenisového kroužku a i u jednotlivců, kteří pravidelně navštěvují plavecký bazén nebo saunu. Nemůžeme opomenout ani návštěvy divadelních představení v Brně i ve Vyškově.

Svoji účast na civilních akcích ve městě Vyškově i akcích pořádaných velením VeV – VA vyjadřují členové svůj vztah k městu Vyškovu i k posádce, ve které strávili převážnou část svého vojenského života jako velitelé, učitelé i jako občanskí zaměstnanci. Díky pochopení i ochotě velení VeV – VA ve Vyškově máme možnost se zúčastňovat různých ukázek výcviku vojáků, různých vojenských oslav, jako jsou slavnostní přísahy, oslavy válečných veteránů, oslavy osvobození města Vyškova, vzpomínkových akcí, pravidelných návštěv filmových představení ve městě i v kasárnách a mnoha dalších.

KVD zajišťoval mnohé návštěvy absolventů vojenské školy ve Vyškově, srazy bývalých příslušníků kateder a aktivně pomáhal při zajištění akcí jednotlivců. Pravidelná schůzová činnost výboru KVD je zárukou úspěšnosti veškeré činnosti, kterou se můžeme pochlubit. Také každoroční bilancování naší činnosti, vždy v říjnu, je hodnoceno velmi kladně orgány KVV v Brně, kteří se této akci zúčastňují. Dále se tohoto bilancování téměř vždy zúčastňují zástupci města, senátor Bárek, starostové i místostarostové a samozřejmě i velení VeV – VA. Z jejich vystoupení cítíme uznání i podporu naší činnosti, což nás těší a zároveň povzbuzuje do další aktivní práce.

V tomto výčtu nesmíme zapomínat na charitativní akce – sbíráme víčka pro Michalku, pravidelně vedeme naši kroniku, o kterou se zajímal i kronikář města Vyškova. Můžeme se pochlubit i tím, že několikrát se některé naše akce objevily ve vysílání TV Vyškova a ve vyškovském tisku. Různé skupiny našich členů se často setkávají, aby zavzpomínaly na časy jejich aktivní služby, ale zároveň se čile zajímají o současné dění v armádě. Také výtvarnou činností našich členů se můžeme směle pochlubit, především řezbářské práce pana O. Jakubčíka mají vysokou uměleckou hodnotu. Nemenší hodnotu mají i práce p. Konvaliny, Nechvíly. Nemůžeme opomenout aktivitu bývalých vojenských hudebníků na pravidelných vystoupeních v Besedním domě.

Zúčastňujeme se různých soutěží pořádaných KVD v Bučovicích, v Blansku i na střelnici v Lulči a do nedávna i střelecké

soutěže v DDM ve Vyškově, kterou úspěšně organizovali naši členové, především plk. v. v. František Bartoník a Stanislav Klusal. Není účelem tohoto vzpomínání, abychom zde vyjmenovali veškeré činnosti i akce, bylo by toho daleko více. Přece jenom se musíme zmínit o akci, která běží pravidelně již druhým rokem. Je to Akademie 3. věku, která bude úspěšně ukončena v červnu 2013 2. ročníkem, dovolíme si tvrdit, že akce je úspěšná a účastníky velmi kladně hodnocena. V průběhu 2 let jsme uspořádali následující přednášky:

Naši vojáci v Afghánistánu, Naši psychologové v Afghánistánu, Doktrína AČR, Zahraniční mise našich vojáků, Vojenské letectvo AČR a NATO, Beseda s našimi úspěšnými olympioniky, Bezpilotní letadla a radary, Historie napoleonských válek, Dopravní situace a kriminalita na Vyškovsku, Tradice armády ve Vyškově (návštěva síně tradic), Pravidla silničního provozu, vojenská technika a výzbroj, Vojenští lékaři v zahraničí, Vojenský újezd Březina, Příroda některých zemí Afriky, Svobodní zednáři a Templáři, Návštěva Srubového tábora a výcvik Komando, Výcvik v překonávání vodních toků bojovou technikou – přehrada Myslejovice.

Každý ročník je ukončen slavnostním předáním certifikátů za daný ročník a slavnostním obědem. Abychom slavnostní ukončení mohli uskutečnit, vdčíme sponzorům panu místostarostovi Karlu Jurkovi a podnikateli panu Klementu Taušovi. Tímto jim vyjadřujeme naše poděkování, zároveň prosbu, aby nám zachovali přízeň i pro další období. Od září 2013 připravujeme zahájení 3. ročníku a zveme další zájemce.

Výbor KVD prostřednictvím předsedy organizuje publikační akci – album, tablo všech generálů AČR, kteří absolvovali vojenského vysokoškolského studium ve Vyškově. Tablo bude předáno Vojenskému historickému ústavu v Praze k trvalému uložení, zároveň bude toto tablo vystaveno v místnosti tradic na VeV – VA ve Vyškově.

Závěrem nám dovoluňte zmínit se o tom nejdůležitějším. Domníváme se, že až dosud jsme v naší činnosti byli úspěšní. Veliký podíl na uvedených úspěších má velení VeV – VA Vyškov. Touto cestou děkujeme veliteli plk. gšt. Ing. Jánovi Koziakovi. Bez něho by nebyl úspěšný KVD ani Akademie 3. věku, velitel vše umožnil a garantuje. Nemůžeme v tomto výčtu opomenout plk. gšt. Ing. Rudolfa Honzáka, plk. gšt. Ing. Milana Marka, plk. Ing. Josefa Medala, mjr. Mgr. Galinu Bartošovou, ktp. Mgr. Moniku Novákovou, o. z. Annu Vaškebovou, pracovníky RVS a televizního střediska, společenského klubu ve Vyškově. Všem pracovníkům vojenského újezdu Březina v čele s pplk. Ing. Radkem Malaníkem a Mgr. Emílií Šebestové. Také řediteli VLRZ Ing. Dušanu Krpcovi a jeho spolupracovníkům. Všichni bez rozdílu nám vytvářejí příjemné prostředí a aktivně napomáhají úspěšně plnit poslání KVD ve Vyškově.

Text: plk. v. v. PaedDr. Karel Čvančara
(předseda Klubu vojenských důchodců ve Vyškově)

Foto: archiv VeV-VA

Vyvrcholení kurzu „Introduction to the International CBRN Training Curriculum“ pod taktovkou instruktorů odboru profesní přípravy

Dne 23. května 2013 vyvrcholil ve VVP Březina mezinárodní kurz „Introduction to the International CBRN Training Curriculum“ pořádaný JCBRN Defence COE a který je organizovaný pod záštitou NATO CEPC (Civil Emergency Planning Committee). Kurz je zaměřený na zvládnutí krizových situací s problematikou CBRN a účastnilo se ho přes 30 posluchačů ze zemí NATO i PfP.

Na vlastní organizaci a zabezpečení praktického cvičení se rovněž podíleli instruktoři z odboru profesní přípravy a z odboru dopravní výchovy a že se úkolu zhostili na jedničku, svědčí hodnocení a ohlasy samotných posluchačů kurzu.

V rámci rozehry byly pro posluchače připraveny celkem čtyři stanoviště, kde plnili náročné úkoly za dozoru zkušených instruktorů. Samotné rozehře předcházelo seznámení s jednotlivými stanovišti. Zde mohli vidět činnost profesionálů z VeV – VA na vlastní oči a později využít jejich rady a doporučení při plnění jednotlivých úkolů na stanovištích.

A pak již následovalo samotné cvičení. Zde si posluchači v praxi vyzkoušeli například vyproštění zraněného z fiktivního hořícího skladu nebezpečných látek, hašení požáru, poskytnutí první pomoci zraněným či poleptaným osobám nebo činnost při dopravní nehodě vozidla přepravujícího nebezpečnou látku, včetně vyproštění zraněného řidiče a identifikace přepravované

látky dle průvodních jevů úniku. Z problematiky CBRN se pak dále posluchači seznámili s identifikací, detekcí a správným způsobem odběru vzorků při nálezů CBRN munice, jejich správným označením a přípravou na transport k rozboru do laboratoře.

O náročnosti cvičení pak svědčí, že všechny úkoly posluchači plnili v ochranných oděvech a maskách, což kladlo značné nároky nejen na fyzickou připravenost, ale také psychickou odolnost posluchačů. Důraz byl položen zejména na koordinaci činnosti v týmech při řešení mimořádných událostí a logické řešení problémů.

Získané zkušenosti posluchačům jistě mohou pomoci při řešení krizových situací v rámci plnění náročných úkolů při jejich zařazení do krizových štábů a umožní udělat si reálnější pohled na možnou krizovou situaci.

Text a foto: mjr. Ing. Kamil BEDNÁŘ, Ph.D. (OdPřChemV)

Chemici ovládli Pandury

Přesto, že Pandury byly zavedeny do AČR již před několika lety, problematice ochrany osádky před možnými účinky ZHN a průmyslových nebezpečných látek dosud nebyla věnována dostatečná pozornost. To se mělo změnit první dubnový týden, kdy se pod vedením instruktora oddělení přípravy chemického vojska nrtm. Ondřeje Kalivody z odboru profesní přípravy uskutečnilo školení osádek v systému ochrany vozidla před účinky ZHN a PNL, zejména se zaměřením na zvládnutí obsluhy přístrojů FVZ-98M a RAID-XP. Školení bylo organizováno v posádkách Žatec

a Tábor za značného zájmu osádek, což dosvědčuje celá řada dotazů, na které musel instruktor odpovídat.

Všichni účastníci nejprve absolvovali teoretickou část, kde byli seznámeni se systémem ochrany KBVP před účinky ZHN. K tomuto úkolu bylo potřeba nejprve uvést možná rizika, jak se budou dané látky chovat, které lze detekovat a současně se proti nim chránit. Dále byli posluchači upozorněni na konstrukční řešení daných systémů, díky tomu se osádky mohou vyvarovat chyb způsobených špatnou manipulací a nastavením.

Přednáška pokračovala konkrétními prvky ochrany vozidla, a to modernizovaným filtroventilačním systémem FVZ-98M, které zabezpečuje kolektivní ochranu a nově zavedeným detekčním prostředkem RAID-XP. Tento prostředek je schopný detekovat jak bojové chemické látky, průmyslové nebezpečné škodliviny, tak i přítomnost radiace formou měření dávkového příkonu i absorbované dávky ionizujícího záření. Díky těmto schopnostem můžeme říci, že prostředek plnohodnotně nahrazuje dříve používaný GO-27 a ještě umí něco navíc.

Příslušníci osádek si posléze mohli vše vyzkoušet prakticky na svých

vozidlech, a to od ovládnutí jednotlivých prostředků po řešení konstrukčních provedení, kdy došlo k rozebírání vozidel a každý měl možnost si vše důkladně prohlédnout.

Na závěr lze konstatovat, že všechny osádky základní obsluhu přístrojů bez větších problémů zvládly a jsou připraveny plnit se svými vozidly úkoly i v prostředí kontaminovaném nebezpečnou látkou, což může v budoucnu hrát důležitou roli zejména při nasazení těchto prostředků i v případných zahraničních operacích v zemích, které disponují těmito prostředky.

V neposlední řadě pak patří poděkování skupině multimediální tvorby, a to hlavně Bc. Petru Orálkovi za pomoc a výbornou spolupráci při tvorbě filmového instruktážního materiálu, kde se opět potvrdilo, že se jedná o odborníka a profesionála na svém místě. Dále pak praporu zabezpečení, konkrétně npor. Bc. Miroslavu Bausovi a rtn. Vratislavu Venskému za zapůjčení materiálu, umožnění přístupu k vozidlům, vstřícnost a čas.

Text: mjr. Ing. Kamil Bednář, Ph.D. a nrtm. Ondřej Kalivoda (OdPřChemV)

Foto: nrtm. Ondřej Kalivoda

PRAPOR SE PŘEPRAVOVAL PO ŽELEZNICI

Dne 16. dubna 2013 proběhl u Praporu zabezpečení v součinnosti s oddělením přípravy logistiky a služeb VeV – VA výcvik v přepravě vojsk po železnici a jeho součástí bylo i nakládání techniky na podvalník. Jeho cílem bylo připravit příslušníky praporu na případný převoz techniky a osob pomocí železniční přepravy.

Součástí zaměstnání byla vojenská odborná příprava příslušníků štábu a hlavních funkcionářů rot zaměřená na komplexní logistické zabezpečení převozu.

I když to nebyl pro řídící jednotlivých pracovišť vyčleněných z řad Praporu zabezpečení denní chléb, zhostili se tohoto úkolu velmi svědomitě a s chutí, a bezpochyby měli i co předat přihlížejícím

studentům Univerzity obrany účastníkům se aplikačního kurzu. Všichni navíc měli možnost si na závěr „zaposilovat“ při stavbě rampy UNOR.

Text: npor. Bc. Petr David

Foto: o. z. Lubomír Neužil

Kurz pro organizátory procesu získávání poznatků a využívání zkušeností 2013

Ve dnech 14.–15. května 2013 se v souladu NVMO č. 47/2012 „Vzdělávací a výcvikové aktivity v roce 2013“ uskutečnil kurz pro organizátory procesu získávání poznatků a využívání zkušeností (ZPVZ) na stupni prapor – brigáda.

Kurz zahájil zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník Ing. Josef Medal. Přípravu kurzu a jeho provedení zabezpečilo oddělení koncepcí a zevšeobecňování

zkušeností odboru doktrín. Při jeho přípravě byly využity poznatky a zkušenosti z podobných kurzů provedených v uplynulých letech, dále poznatky a zkušenosti získané na mezinárodních konferencích a pracovních jednáních, zaměřených na problematiku procesu Lessons Learned. Kurzu se zúčastnilo 13 specialistů ZPVZ rezortu MO.

Kurz byl zaměřen na objasnění základních dokumentů NATO a národních dokumentů zabývajících se oblastí ZPVZ, na zvládnutí tvorby poznatků a jejich vkládání do databáze Lessons Learned a na objasnění nařízení NGŠ AČR k realizaci procesu ZPVZ v AČR a doplňku č. 4 předpisu Vševojsk-1-1, který upravuje povinnosti a odpovědnosti jednotlivých funkcionářů útvaru za realizaci procesu ZPVZ.

V závěrečném testu účastníci kurzu prokázali pochopení procesu ZPVZ a schopnost formulovat poznatky a vkládat je do databáze. Všichni účastníci kurzu úspěšně zvládli závěrečný test a obdrželi osvědčení o absolvování kurzu, který jim při závěrečném ceremoniálu předal v zastoupení náčelníka odboru doktrín náčelník oddělení společných doktrín mjr. Ing. Petr Marek.

V závěru kurzu se diskutovalo o problémech, se kterými se specialisté ZPVZ mohou potýkat při realizaci procesu ZPVZ.

Všechny návrhy a možnosti budou organizátory kurzu analyzovány, jednotlivé požadavky podle možností řešeny a výsledky využity při zdokonalování databáze ZPVZ a přípravě tohoto kurzu v roce 2014.

Text a foto: o. z. Ing. Karel Kudlička

OTEVŘENÝ PŘEBOR AČR VE VOJENSKÉM PĚTIBOJI 2013

Ve středu 15. května byl v posádce Vyškov oficiálně zahájen „Otevřený přebor AČR ve vojenském pětiboji 2013“, kterého se kromě patnáctky kvalifikovaných příslušníků AČR letos účastnilo téměř stejně tolik příslušníků zahraničních armád, a to Belgie, Německa a Polska.

Přebor již tradičně organizovaný Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií (VeV – VA) Vyškov ve spolupráci s Vojenským odborem Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy (VO FTVS UK) Praha a Armádním sportovním klubem (ASC) Dukla Praha, oficiálně zahájil jeho ředitel plukovník Josef Medal, zástupce velitele VeV – VA pro výcvik, když sportovcům mimo jiné řekl: „Závodníci

a závodnice, přestože je právě v těchto chvílích přebor oficiálně zahajován, máte za sebou trochu netradičně již jeho první disciplínu – střelbu, neboť ta se jako jediná letos odehrávala mimo posádku Vyškov, a to v Plzni, odkud jste k nám po jejím včerejším absolvování dorazili. Již jste tedy měli možnost své síly vzájemně prověřit a v naší posádce se tak utkáte ve zbývajících čtyřech tradičních disciplínách, tedy na překážkové dráze

NATO, v hodu granátem na cíl a do dálky, v plavání na 50 m volným způsobem s překážkami a přespolním běhu na 4, respektive 8 kilometrů. Čekají vás tedy ještě hodně náročné dny sportovního zápolení, vyžadující vysokou úroveň tělesné zdatnosti, ale i psychické odolnosti, zvládnutí dovedností hned v několika různorodých oblastech tělesné přípravy, a k tomu bych vám všem chtěl popřát hodně zdarů.“

O titul přeborníka AČR ve vojenském pětiboji pro rok 2013 bojovalo ve dvou kategoriích jednotlivců (muži a ženy) v letošním roce 13 mužů a 2 ženy, zatímco v mezinárodní kategorii OPEN, tedy o titul mezinárodního přeborníka, bojovalo 21 jednotlivců a 4 družstva. „Kromě čtyřčlenných družstev Belgie a Německa tak vedoucí katedry Vojenského odboru FTVS UK Praha plukovník Lubomír Přívětivý postavil společně s ostatními trenéry reprezentace AČR ve vojenském pětiboji dvě družstva ČR, do kterých bylo nominováno celkem 8 našich nejlepších závodníků,“ vysvětluje právě jeden z trenérů a také vedoucí sportovní části a hlavní rozhodčí přeboru nadporučík Radoslav Kala, příslušník VeV – VA.

Medaile a poháry míří do ČR, Německa a Belgie

Květnové dny patřily i letos Otevřenému přeboru AČR ve vojenském pětiboji, jehož první disciplína – střelba se odehrála v úterý 14. května v Plzni, odkud se závodníci a závodnice přesunuli do posádky Vyškov. Zde pak absolvovali 15.–17. května zbývající čtyři tradiční disciplíny, tedy své síly změřili na překážkové dráze NATO, v hodu granátem na cíl a do dálky, v plavání na 50 m volným způsobem s překážkami a přespolním běhu na 4, respektive 8 kilometrů.

Letošního přeboru organizovaného již tradičně Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií (VeV – VA) Vyškov ve spolupráci s Vojenským odborem Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy (VO FTVS UK) Praha a Armádním sportovním klubem (ASC) Dukla Praha, pod záštitou sekce rozvoje druhů sil – operační sekce MO (SRDS – OS) se kromě patnácti kvalifikovaných příslušníků AČR účastnilo také téměř stejně tolik příslušníků zahraničních armád, a to Belgie, Německa a Polska.

O titul přeborníka AČR ve vojenském pětiboji pro rok 2013 se bojovalo ve dvou kategoriích jednotlivců (13 mužů

a 2 ženy), zatímco v mezinárodní kategorii OPEN, tedy o titul mezinárodního přeborníka, bojovalo 21 jednotlivců a 4 družstva.

„Kromě čtyřlenných družstev Belgie a Německa tak vedoucí katedry Vojenského odboru FTVS UK Praha plukovník Lubomír Přívětivý postavil společně s ostatními trenéry reprezentace AČR ve vojenském pětiboji dvě družstva ČR, do kterých bylo nominováno celkem 8 našich nejlepších závodníků,“ vysvětluje právě jeden z trenérů a také vedoucí sportovní části a hlavní rozhodčí přeboru nadporučík Radoslav Kala, příslušník VeV – VA.

A českému družstvu A ve složení (rotný Matěj Picka, poručík Michal Škobrtal, desátník Milan Wurst a poručík Jakub Rozsypal) se skutečně dařilo, když vybojovalo pohár za celkové 2. místo hned za profesionálním týmem vojenského pětibojce Německa, jehož členové získali také všechny medaile v individuální soutěži OPEN, a nechalo za sebou tým Belgie i ČR B. V rámci Přeboru AČR si odvezl titul, stejně jako v loňském roce, poručík Michal Škobrtal z Vojenské policie, před rotným Matějem Pickou z FTVS UK Praha a desátníkem Milanem Wurstem ze 7. mechanizované brigády. Mezi ženami zvítězila rotná Linda Deutschová z Univerzity obrany Brno

před poručicí Kateřinou Dědákovou ze 7. mechanizované brigády.

Při závěrečném slavnostním ceremoniálu vyhlášení výsledků, za účasti zástupců jednotlivých pořadatelských, organizátorských složek a hostů, vystoupil zástupce náčelníka štábu VeV – VA podplukovník Ladislav Zákutanský, který všem, kteří se na letošním ročníku podíleli, poděkoval za profesionální a náročnou práci a sportovcům mimo jiné řekl:

„Toho, co jste zde všichni dokázali, si nesmírně vážím, bez toho, zda se vám podařilo dobýt ty mety nejvyšší a nepřeji si nic jiného, než abychom se zde za rok při stejné příležitosti a opět v takovém počtu sešli, včetně našich zahraničních kolegů z Polska, Německa a Belgie,“ přičemž v samotném závěru ještě dodal: „Každý nemůže být vždy vítězem a v konkurenci velmi silných soupeřů je to opravdu těžké, a proto pevně věřím, že se nad tím povznesete a odejdete přesto s pocitem, že vaše celoroční dřina měla smysl, něčeho jste dosáhli a hlavně, že jste si závod užili. Doufám, že vás neúspěch neodradí od vaší další sportovní kariéry, ve které by stejně jako v celém našem životě mělo platit, že prohraná bitva neznamená prohranou válku.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk, Hana Jurčová

Instruktoři skupiny speciální tělesné přípravy z odboru kariérové přípravy vyškovské Vojenské akademie a příslušníci Samostatné záchranné rotы Olomouc. Sehraný tým, díky němuž se daří zdokonalovat vojáky i v takové vojenské dovednosti, jako je vojenské lezení.

Skála zahalená do noční temnoty a pod nimi dvacetimetrová hloubka, i takový je kurz vojenského lezení

Výsledkem kombinace zmíněných prvků je atraktivní, čtrnáctidenní náročný kurz, odehrávající se v chráněné krajinné oblasti (CHKO) Jeseník, na skalních masivech Rabštejn, ve kterém, jak říkají sami jeho účastníci, „se člověk od rána, tedy od času 06.30 začínajícího rozcvičkou, až do tmy nezastaví, prostě šlape jako dobře namazaný stroj...“

Mezi jeho absolventy jsou příslušníci napříč celou AČR, přičemž někteří se lezení věnují i ve svém volném čase, je jejich koníčkem, ale k tomuto kurzu dodávají: „Lezení, jak ho znám já, tedy v podstatě ve sportovní formě, se na kurzu příliš neprojevovalo. Tady je totiž kladen vysoký důraz především na improvizaci,“ říká právě jeden z nich praporčík David

Šámal, příslušník 7. polní nemocnice Nemocniční základny Hradec Králové, a dále k tomu vysvětluje: „Lezení patří do armád už od Hanibala, přes první i druhou světovou válku, kdy se stavěly tzv. ferraty v Alpách a budovala dělostřelecká postavení ve výškách věčného ledu. A lezení patří do armády i dnes, stačí se podívat na pohoří v Afghánistánu. Nelze však předpokládat, že voják v misi potáhne v báglu veškerou potřebnou lezeckou výbavu. Proto jsme se učili improvizovat, tedy například jistit pomocí »lidské kotvy«, známé z filmu Sedm let v Tibetu, slaňovat pomocí tzv. Dülferova sedu, tedy omotaný lanem do volného prostoru bez dalších pomůcek, ale také seběhnout stěnu způsobem »na rusáka«, což znamená bez použití jakéhokoliv železa či sedáku se vrhnout střemhlav ze skály jen s lanem propalujícím kůži na prsou.“

A to je jen zlomek lezeckých dovedností, které vojáci v rámci kurzu zdokonalují. Další témata jsou zaměřena na budování fixních cest pro postup většího družstva, vytváření tzv. štandů, způsoby přemostění propastí, ale i pohyb ve skalnatém terénu v noci a za deště. A velká pozornost je rovněž věnována poskytování první pomoci, záchraně

zraněného různými způsoby spuštění ze skály, až k následnému transportu. A vše samozřejmě absolvují ve vojenské výstroji a výzbroji, tedy v maskáčích, kanadách a se zbraní.

Mezi nejnáročnější zde patří noční cvičení, jehož smysl přibližuje velitel kurzu a zároveň náčelník oddělení tělesné přípravy VeV – VA major Jiří Pevný: „Neustále prověřujeme, a to v různých podmínkách, co a jak se každý z vojáků zvládl již naučit. Práce v noci, kdy vědí, že je pod nimi hloubka dvacet metrů, bystří smysly a člověk si musí dobře rozmyslet, než se pustí na lano a bude se po něm spouštět z věže na věž.“

Naprostým vrcholem je komplexní výcvik, který je postaven tak, aby dokonale prověřil veškeré požadované schopnosti vojáků, coby příslušníků speciálního horského odřadu. Mapy, plány, konkrétní taktická situace a z ní vycházející bojový úkol, s kterým se musí příslušníci na závěr kurzu vypořádat. A cvičí se za jakýchkoli klimatických podmínek, tedy i za deště, na mokré, ale i opačně, v horku, tedy na rozžhavené skále.

„Nepřítel ve značné převaze tlačí na naši pěchotu a je na nás, abychom pro něj připravili v masivu hor postavení, do kterého ustoupí a díky němuž zabráníme nepříteli dobýt Šumperk,“ vysvětluje závěrečný námět kurzu praporčík David Šámal, přičemž zde nechyběla ani ta pěchota. Ta byla simulována čtyřicítkou účastníků důstojnického kurzu VeV – VA, kteří byli zapojeni do činnosti závěrečného dne v rámci svého výcviku speciální tělesné přípravy. A vybudované postavení v masivu hor jejich nápor skutečně vydrželo. Úkol byl splněn. Příslušníci kurzu jako příslušníci speciálního horského odřadu obstáli na výbornou.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
(VeV – VA),

prap. David Šámal (7. polní nemocnice)

Foto: kpt. Dušan Nečas, prap. Jaroslav Badzik, des. Martin Pošta

O PUTOVNÍ POHÁR Memoriálu kpt. Radoslava Žáka bojuje v extrémním vedru 13 hlídek

Ve středu 19. června se v posádce Vyškov postavilo na start pilotního, tedy nultého ročníku celoarmádní soutěže hlídek vojenské všestrannosti 2013, prezentované jako Memoriál kpt. Radoslava Žáka, celkem 13 čtyřčlenných vojenských hlídek.

Taková byla premiéra soutěže, která nemá v současné době v armádě obdoby, soutěže, na jejíž start se v posádce Vyškov postavilo celkem třináct čtyřčlenných hlídek, reprezentujících široké spektrum odborností napříč AČR.

Přáslavice, Týniště nad Orlicí, Bučovice, Hranice, Tábor, Brno, Jince, Prostějov a domácí Vyškov. Ti všichni vyslali své reprezentanty a někteří rovnou po dvou družstvech, na pilotní ročník celoarmádní soutěže hlídek vojenské všestrannosti prezentované jako Memoriál kpt. Radoslava Žáka.

„V armádě máme celou řadu specializovaných soutěží, tedy určených nejruznějším speciálním přípravám, ale takováto všestranná, do které mohou poslat své zástupce prakticky všechny jednotky AČR, tady dlouho chyběla,“ vysvětluje pořádání závodu jeho ředitel a zároveň jeden z jeho hlavních iniciátorů plukovník Karel Klinovský, náčelník odboru výcviku Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, jež v současné době stojí také za pořádáním jedinečného bojového kurzu AČR Komando. A k názvu soutěže dodává:

„Radoslav Žák, který nás bohužel zcela nečekaně před rokem navždy opustil, svou kariéru vojenského profesionála zasvětil nejprve speciálním jednotkám, kde se stal postupně specialistou na topografii, střeleckou přípravu, ale i další a další vojenské dovednosti, které právě v tomto náročném závodě musí vojáci prokázat, a svá poslední léta strávil právě ve Vyškově, u odboru výcviku na oddělení speciálních kurzů, kde své letité zkušenosti a dovednosti předával v takových prestižních typech kurzů, jako jsou kurzy pro civilní zaměstnance NATO, diplomaty, novináře a další. A musím říct, že pro nás jeho ztráta byla opravdu bolestná, prakticky nenahraditelná. Jeho odkaz tak zůstane navždy vryt nejen do

našich srdcí, ale také do Putovního poháru velitele VeV – VA, který si odnesou opravdu jen ti nejlepší. Ale vzhledem k náročnosti disciplín, které jsme připravili, bude v tomto závodě vítězem každý, kdo dokáže dojít do cíle.“

A realita byla ještě tvrdší, než se očekávalo. Dva dny skutečně náročných disciplín, vyžadujících nejen vysokou úroveň fyzické zdatnosti a psychické odolnosti, ale také dobrých znalostí při zvládnutí klasických vojenských dovedností, jako jsou střelba z pistole a ze samopalu, hod granátem na dálku a cíl, orientační běh, časovka, topografie, zdravotní příprava, transport materiálu, překonávání podzemní překážky, překážková dráha NATO, pozemní překážková dráha či lezení na trenažéru JAKUB. Bojovalo se jako o život, ve dne, v noci, s bolestí i zraněními a průběžně pořadí se neustále měnilo. Ale bohužel letos nejsilnější protivník, a to počasí, kdy teploty stoupaly až ke čtyřem desítkám stupňů, postupně hlídky z boje nemilosrdně vyřazoval, což se pro některé stalo doslova tragédií. Porazil totiž i ty, kteří těsně před jeho koncem měli velké šance na stupně vítězů ...

Dostat se do cíle letos nakonec znamenalo dostat se také na stupně vítězů, neboť to se podařilo pouze třem hlídkám, a i ty byly na pokraji svých sil. Zasloužené vítězství, a tedy i zisk Putovního poháru velitele VeV – VA Memoriálu kpt. Radoslava Žáka, si vybojovala vojenská hlídka Muniční základny Týniště nad Orlicí (kpt. Milan Pech, nrap. Milan Menzel, nrtm. Miroslav Šroler, čet. Jiří Juhas), které také patřilo startovní číslo 1 a opravdu zajímavostí se stal boj o druhé a třetí místo. V tak náročném, na množství disciplín i času bohatém závodě totiž rozhodla jedna jediná minuta. Právě ta nakonec katapultovala na druhé místo hlídku 102. průzkumného praporu

Prostějov A a v poslední chvíli odsunula na bronzový, i když i tak naprosto vynikající stupínek hlídku Univerzity Obrany Brno B.

„I přesto, že se říká sláva vítězům a čest poraženým, v této soutěži nebylo poražených. Předvedené výkony a maximální nasazení ve snaze dosáhnout skutečně co nejlepších výsledků zasluhují úctu a obdiv všichni zúčastnění, kteří tak se ctí reprezentovali své útvary,“ zhodnotil v závěru premiérový ročník soutěže hlídek vojenské všestrannosti velitel VeV – VA plukovník Ján Koziak a dodal: „Budou strašně rád, že vaše tváře, a pevně věřím, že i další, kteří si budou chtít s hrdostí vyzkoušet takovýto typ soutěže, uvidím i příští rok. Vy, jako první účastníci, už budete vědět, do čeho jdete, že to není jednoduché ... i když naše výzva by měla být v příštím roce ještě o více než dvacet procent těžší ... Vážím si vás všech, bez toho, zda jste zvítězili. První ročník máme za sebou a tedy vzhůru do druhého ... Na shledanou příští rok ...“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk, Hana Jurčová

Náraz ... několikanásobné převrácení vozidla ... zranění

I na takové, tedy krizové situace, prakticky připravují vojenské řidiče vyškovští specialisté odboru dopravní výchovy Velitelství výcviku – Vojenské akademie. A nejen ty. Jsou si dobře vědomi, že se do nich stejně tak mohou dostat všichni účastníci silničního provozu, a proto také aktivně podporují osvětovou činnost v rámci vzdělávání civilní veřejnosti.

„Naše simulátory nárazu a převrácení vozidla patří na akcích věnovaných problematice na podporu přijatelnějších způsobů dopravy, snížení počtů i následků dopravních nehod, pořádaných ve spolupráci s prvky integrovaného záchranného systému, ale také komisemi pro dopravu a bezpečnost v dopravě – BESIP, fungujícími při městských úřadech, mezi nejvyhledávanější,“ s hrdostí říká zástupce náčelníka odboru dopravní výchovy major Rudolf Kuběnka.

Jak reagovat při nárazu vozidla? Co se ve vozidle děje s lidmi a také věcmi volně loženými, když dojde k jeho převrácení? Jak jsou důležité bezpečnostní pásy a hlavně jak se i z takové situace bezpečně a co nejrychleji dostat ven? To všechno si mohli vyzkoušet, a to za odborného výkladu zkušených instruktorů zmíněného odboru, návštěvníci Dne prevence a osvěty v dopravě na Masarykově náměstí ve Vyškově, který se uskutečňuje pod spolupředsedstvím VeV – VA již tradičně na konci školního roku.

„Simulátor převrácení vozidla, který máme k dispozici, je jedinečný svého druhu, protože je na ruční pohon, což umožňuje ovládat mnohem reálněji

simulaci nejen vlastního převrácení, ale také lépe ukázat a přesně vysvětlit postup, jak z toho ven,“ vysvětluje major Kuběnka a upřesňuje jejich důležitost, když říká: „Nejedná se o žádnou atrakci, jde o to zprostředkovat řidičům osobní prožitek z takovéto situace, protože tohle si každý musí sám prožít, aby si uvědomil, co a jak má dělat, když by se do něčeho podobného v reálném životě skutečně dostal, a věřte, že po takovémto zážitku mu vše zůstane hodně dlouho v paměti. A stejně tak je to i u simulátoru nárazu, kde řidiči na vlastní kůži zjistí, co s nimi může udělat náraz i při tak malé rychlosti jakou je třicítka a ve své jízdě pak bývají více obezřetnější...“

Ke zvýšení efektivity akce návštěvníkům, a to rozmanitého věkového rozpětí, tedy od dětí až po seniory, Vyškovští nabídli také možnost vyzkoušet si automobilový i motocyklový trenažér pro nácvik krizových situací, specialisty na ukázkou poskytnutí první pomoci při dopravní nehodě a prostřednictvím Praporu zabezpečení Vyškov předvedli také nejnovější obrněnou kolovou techniku AČR, jako je Pandur, Iveco či Dingo a další vozidla, jako je Tatra 810 či Landrover.

Kromě vojáků se představily také další složky integrovaného záchranného systému, takže vyškovské náměstí ožilo, byť za nepříliš příznivého počasí, také ukázkami Policie ČR a Městské policie či Českého červeného kříže. Děti, které jsou také častou skupinou účastníků silničního provozu, se mimo jiné naučily bezpečně ovládat svá kola a nechyběly ani ukázky dětských sedaček a jejich upevnění ve vozidle, výbavy jízdních kol a ochranných přileb, povinné výbavy vozidla či simulace vlivu alkoholu na chodce a řidiče. Policisté pak zpestřili bohatý, téměř pětihodinový preventivní a osvětový program ukázkami svých vozidel, a to včetně historických, jejich vybavení, představili svou výzbroj i výstroj včetně policejních potápěčů a velký ohlas a také náležitý respekt sklídila ukáзка výcviku policejních psů.

„Pořádání takovéto rozsáhlé akce, a to právě v tomto období, není zdaleka náhodné. Nastávající čas prázdnin a dovolených s sebou totiž každý rok přináší také zvýšený provoz na komunikacích a bohužel také zvýšenou nehodovost i úmrtnost. Jsem proto velmi rád, že jsme i my mohli, a troufám si říct, že významným dílem, přispět ke zlepšení bezpečnosti provozu na komunikacích,“ dodává v závěru major Kuběnka a končí slovy: „Nepřeji si nic jiného, než aby, co se týká nárazů a převrácení vozidel, zůstalo skutečně jen u těch simulátorů.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

TÝDEN S ARMÁDOU V KYJOVĚ • TÝDEN S ARMÁDOU V KYJOVĚ

V Kyjově zvítězily Surikaty

Lentilky, Trosky, Joklíci a Surikaty. Zápolení těchto čtyř družstev dětí základních škol odstartovalo v pondělí 22. dubna 2013 Týden s armádou v Kyjově. Lviček Míra byl u toho.

Do kyjovské sportovní haly dorazilo hned ráno na dvě stě dětí, kde fanděním a mohutným povzbuzováním podporovalo své favority ve sportovně-zábavné soutěži v netradičních vojenských disciplínách nazvané „Kdo si hraje, nezlobí“. Tu pro ně připravil odbor komunikace a propagace MO ve spolupráci s „profíky“ z Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov. Díky moderátorovi Radku Komorášovi z odboru komunikace a propagace MO se děti dostaly hned po příchodu do varu a z poklidného hlediště se rázem stal pravý sportovní kotel.

Ten však rychle ztichnul, když do sálu „vtrhli“ maskovaní vojáci ze 74. lehkého motorizovaného praporu z Bučovic v černých kuklách a předvedli dětem ukázky z bojového umění MUSADO. Vzduchem létaly nejen dřevěné tyče a nože, ale i samotní vojáci zakusili tvrdou palubovku na vlastní kůži.

Potom už nastalo samotné zápolení čtyř šestičlenných družstev dvou kyjovských základních škol – ZŠ Dr. Joklíka a ZŠ J. A. Komenského. Přeskok přes kozu, kotouly nebo slalom, to byly jen některé disciplíny, se kterými si však kyjovské děti věděly rady. Horší to bylo s kliky nebo sedy-lehy. Tam se projevila především fyzická. Ale i tak sportovní výkony stály za to. „Některé děti mě mile překvapily,“ říká nadporučík Jan Eker z Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov, který se svou skupinou vojáků disciplíny připravoval. „Zvlášť u kliků a sedů-lehů bylo znát, kdo sportuje pravidelně a má takzvané natrénováno.“

První místo zaslouženě vybojovalo družstvo Surikat ze Základní školy J. A. Komenského. Vítězem se ale stali všichni, kdo do sportovního zápolení šli. To ocenili i porotci z řad bývalých sportovců včetně Šárky Kašpárkové, naší úspěšné reprezentantky v trojskoku. Ta je zároveň jednou z patronek projektu Odznak všestrannosti olympijských vítězů, jehož cílem je přivést ke sportovní aktivně školní mládež.

Slavnostní zahájení si nenechali ujít ani náměstek ministra obrany Libor Karásek, zástupce náčelníka štábu pro podporu Velitelství společných sil plukovník gšt. Alois Kadlčík a starosta města Kyjov František Lukl, který také nad celou akcí převzal záštitu.

„Jsem rád, že se tato akce dostává i do míst, která nejsou tradičně spjata s armádou,“ řekl ve svém projevu náměstek ministra obrany Libor Karásek. „Kyjov je toho příkladem a velmi děkujeme představitelům města za vstřícnost a podporu, kterých se tu Armádě České republiky dostalo. Myslím, že se akce povedla a určitě naše spolupráce bude pokračovat i v dalších projektech.“

Zápolení se neobešlo ani bez Lvička Míry, jehož domovskou adresou je Military muzeum generála Sergěje Jana Ingra ve Vlkoši u Kyjova. To v roce 2007 založili manželé Andrea a Petr Něničkoví a právě díky Lvičce Mírovi se děti seznamují s náročnou prací našich vojáků v zahraničních misích.

„Celé dopoledne patřilo dětem, vojákům a sportu,“ zhodnotil úvodní den Radek Komoráš. „Z ohlasů dětí vím, že si odtud ze sportovní haly odnášejí nejen drobné ceny za vítězství, ale především odcházejí se zážitky, které tu pro ně Armáda České republiky připravila. Vedení města Kyjov děkujeme, že nám vyšlo vstříc a umožnilo nám tady, abychom tu představili vojáky a jejich práci zblízka všem, kdo se o ní chtějí dovědět něco víc. Akce tady v Kyjově pokračuje po celý týden a vyvrcholí v pátek 26. dubna 2013 na náměstí, kam také všechny zájemce z blízkého i dalekého okolí Kyjova zvou.“

Text a foto: Jana Deckerová

TÝDEN S ARMÁDOU V KYJOVĚ • TÝDEN S ARMÁDOU V KYJOVĚ

Armáda obsadila Kyjov

Výstroj a vybavení odstřelovače, protichemické obleky, lezecká výstroj, zkušenosti ze zahraničních operací nebo beseda se studenty střední vojenské školy. To vše a mnoho dalších zajímavých informací se dovědělo téměř tři sta dětí dvou základních škol v Kulturním domě v Kyjově, kde druhým dnem pokračoval Týden s armádou.

Dnes ráno kroky kyjovských dětí ze Základní školy Dr. Joklíka a Základní školy J. A. Komenského nezamířily jako obvykle mezi školní lavice. Místo češtiny nebo matematiky měly na programu seznámení se s životem a prací vojáků Armády České republiky. Jako první vystoupili se svým programem „profici“ ze 74. lehkého motorizovaného praporu z Bučovic, kteří včera děti uchvátili svými bojovými kousky bojového umění MUSADO. Dnes si pro ně připravili populárně-naučný program se soutěžími. Děti se seznámily s jejich náročnou prací, prohlédly si výstroj a výzbroj a na fotografiích měly možnost vidět vojáky při výcviku, ale i v zahraničních operacích. O jejich působení v 10. jednotce PRT v afghánském Lógaru se děti živě zajímaly.

„Bylo to tu hodně zajímavé, jsem rád, že jsem tu dnes byl,“ svěřil se Michal ze čtvrté třídy Základní školy J. A. Komenského. „Hodně mě zajímaly zbraně a uniformy, ale taky bylo fajn, že jsem dnes nemusel do školy. Vojáci by k nám mohli jezdit častěji.“

Druhým moderovaným programem se blýskli zástupci z Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO z Moravské Třebové. Od samotných studentů se děti dověděly, jak vypadá jejich běžný školní den, že v lavicích sedí v maskáčích, a že například své pedagogy nezdraví jako ostatní děti, ale že místo pozdravu salutují. Ale to nebylo vše. Děti si mohly

vyzkoušet i jejich „erární“ pyžamo nebo sportovní soupravu, ve které například absolvují ranní rozcvičku. Tu si hned jedna dobrovolnice vyzkoušela přímo na pódiu.

„Děti byly úžasné, bylo vidět, že vojáci a armáda pro ně není cizí pojem,“ svěřil se po skončení programu podplukovník gšt. Zdeněk Macháček, zástupce velitele Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy MO Moravská Třebová. „Pro mě jako pedagoga ale bylo skvělé i zjištění, že naši studenti, kteří tu dnes naši školu reprezentovali, si s dětmi poradili, reagovali a odpovídali na jejich všetečné

dotazy. To propojení mezi hledištěm a jevištěm nastalo téměř okamžitě.“

Před kinosálem, pak na děti čekaly statické ukázky z Velitelství výcviku – Vojenské akademie z Vyškova. A nejenže si mohly vše prohlédnout, ale také osahat, a zároveň se zeptat na vše, co je zajímalo. Doslova v obležení byla výstroj a vybavení odstřelovače a zbraně, které jsou ve výbavě našich vojáků – například útočná puška CZ 805 BREN A1, pistole CZ 75 SP-01 PHANTOM, odstřelovačská puška Dragunov, kulomet Minimi, pistole GLOCK 17 nebo odstřelovačská puška 12,7 Falcon.

Základna neopraveného materiálu pak připravila i statické ukázky výstroje příslušníků armády od roku 1960 do současnosti. Dnešní program vyvrcholí vystoupením malých tanečních forem Vojenského uměleckého souboru ONDRÁŠ, který neoddelitelně k Armádě ČR patří.

Text a foto: Jana Deckerová
Zdroj: www.army.cz

TÝDEN S ARMÁDOU V KYJOVĚ • TÝDEN S ARMÁDOU V KYJOVĚ

V Kyjově se soutěžilo o ceny. Zachraňovaly se životy a bojovalo klávesnicí

Program 24. dubna 2013 v Kyjově patřil vojákům z Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov a Univerzity obrany Brno. V rámci Týdne s armádou se děti naučily poskytovat první pomoc a zjistily, že i běžný počítač, klávesnice nebo myš mohou sloužit k výcviku našich vojáků.

Sotva se přes tři sta dětí druhého stupně základních škol pohodlně usadilo v sále kyjovského Kulturního domu, začal pro ně program pěkně zobrazen a po vojensku. Po příchodu nadporučíka Tomáše Dědocha z Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov bylo hned jasné, že přišel voják s přirozenou autoritou. Pozor! Vztyk! Sednout! Jasné a hlasité povely děti trochu vyvedly z míry. Okamžitě nastalo ticho a během vteřiny stály všechny v pozoru.

Teprve když si nadporučík Dědoch zjednal respekt, usmál se a zahájil komponovanou prezentaci o činnosti Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov. „Naše výcvikové zařízení je takovou vstupní bránou do Armády České republiky,“ prozradil. „V okamžiku, kdy se člověk rozhodne stát profesionálním vojákem, zamíří po všech zdravotních a dalších nezbytnostech jeho kroky k nám do Vyškova, kde absolvuje náročný tříměsíční výcvik. Teprve po jeho úspěšném zakončení a po přísaze se stane jedním z nás.“

Co všechno takový výcvik obnáší se děti dozvěděly z několika krátkých filmů.

Hned nato dorazil na jeviště praporčík Milan Štípal, instruktor z oddělení přípravy zdravotnických odborností, který dětem vysvětlil základy poskytnutí první pomoci, pokud by se někdy dostaly do situace, kdy mohou zachránit zraněnému člověku život.

„Na dětech bylo vidět, že mají o dané téma velký zájem,“ řekl praporčík Štípal. „Hlásily se a reagovaly na všechny moje dotazy. Ale z odborného pohledu musím říci, že vědomosti a hlavně praktické úkony v poskytování laické první pomoci nejsou dobré. Je vidět, že tyto odborné ukázky ve školách v praxi chybí nebo je nevedou odborně proškolení lidé. Velmi bych uvítal větší propojení Armády České republiky a základních škol, kde by vojáci, třeba v rámci nějakého branného předmětu, mohli dětem ukázat, jak správně první pomoc zraněnému poskytnout.“

Pak už nastoupili „počítačovní machři“ z brněnské Univerzity obrany s ukázkou využití výpočetní techniky při simulaci bojové činnosti. „Pro děti jsme připravili speciální soutěž pro dvě družstva s využitím počítačového programu,“ uvedl podplukovník Vladimír Šidla

z Univerzity obrany Brno. „Na velké plátno se promítá děj a děti střílejí na různé cíle nebo se například musí zmocnit speciální techniky z týlu protivníka.“

Děti byly nadšené a z jejich výkonů bylo znát, že s počítači jsou na tom mnohem lépe než v technice poskytování první pomoci. Ve virtuálním světě počítačových her se cítí jako ryby ve vodě, ale pomoci zraněnému by měl umět každý z nás. Nikdy nevíme, kdy se s touto krizovou situací můžeme v životě setkat, a zachránit někomu život se může hodit každému z nás.

Program doplnily statické ukázky Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov, 74. lehkého motorizovaného praporu Bučovice a Základny neopravovaného materiálu Brno.

Text a foto: Jana Deckerová
Zdroj: www.army.cz

ODBORY INFORMUJÍ

Členská schůze Základní odborové organizace Posádka Vyškov

Dne 17. dubna od 14.00 hodin jednali ve velkém sále společenského klubu odboráři posádky Vyškov. Pozvání na členskou schůzi odborářů přijal velitel VeV – VA plk. gšt. Ing. Ján Koziak a za ZV VÚ 8660 mjr. Bc. Ing. Radoslav Mareček. Hosté ve svém vystoupení pozdravili přítomné odboráře, shodně potvrdili úspěšnou oboustrannou spolupráci a popřáli jednání hodně zdaru.

V sále zasedlo z celkového počtu 96 členů odborové organizace 66 odborářů včetně registrovaných důchodců – bývalých zaměstnanců posádky, kteří se vždy rádi a se zájmem účastní odborářských akcí. Členská schůze vyhodnotila období od poslední konference v červnu 2012, členové byli ve Zprávě o činnosti přednesené předsedou p. Karlem Zvěřinou seznámeni se závěry VI. sjezdu ČMOSA, změnami v Kolektivní smlouvě na rok 2013 přijetím doplňků a záměrem činnosti odborů na rok 2013, zaměřeného na sportovní a kulturní využití členů a v neposlední řadě práci s dětmi v posádce Vyškov.

Členská schůze v závěru schválila přednesené zprávy výboru, Rozpočet na rok 2013 a nové Zásady hospodaření. Ke zdárnému jednání rozhodně přispěla kvalitní příprava celé akce, na které se výrazně podíleli pracovníci VŠK. Občerstvení zabezpečila jako vždy na vysoké úrovni VOLAREZA Vyškov, tentokrát včetně bonusu v podobě vynikajícího jablečného štrúdlu.

Text: o.z. Ing. Oldřich Zela (místopředseda ZOO)

Foto: Hana Jurčová

15. ročník akce

Vyškovští vojáci prezentovali v Blansku a Ivančicích

Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) pořádala ve dnech 23.–26. května 2013 již 15. ročník „BAMBIRIÁDY“, která se letos uskutečnila s podtitulem Dětství v proměnách času v celkem 15 městech České republiky.

Tradičním partnerem Bambiriády je Armáda České republiky, přičemž záštitu nad celou akcí převzal přímo náčelník Generálního štábu AČR. Generálporučík Petr Pavel tak byl osobně mezi pozvanými hosty při jejím slavnostním zahájení v Praze, tedy ve čtvrtek 23. května.

Ukázky vojenské techniky, představení práce vojáků, ale také organizační pomoc při přípravě. Příslušníci Armády České republiky se letos zúčastnili Bambiriády v Praze, Českých Budějovicích, Chebu, Plzni, Liberci, Chrudimi, Humpolci, Šumperku, Zlíně, Náchodě, Rychnově nad Kněžnou, Českém Těšíně, Ostravě, ale také v Blansku a Ivančicích, kde byli zastoupeni také vyškovští vojáci.

V Blansku, kam vůbec letos poprvé ve dnech 24.–25. května Bambiriáda zavítala, nás reprezentovali příslušníci odboru profesní přípravy Velitelství výcviku – Vojenské akademie, kteří zde předvedli ukázky vojenské techniky a ručních zbraní (pistole vz. 82, univerzální kulomet vz. 59 L) včetně nových typů zbraní, jako jsou pistole CZ 75 SP-01 Phantom a česká útočná puška CZ 805 Bren, postupně zaváděných do armády. A jsou to právě Vyškovští, kteří disponují v rámci zmíněného odboru pracovištěm výuky střelecké přípravy, jehož příslušníci od loňského roku provádí, mimo jiné, v souvislosti se zaváděním nových zbraní zcela nový typ kurzu pro instruktory střelecké přípravy celé AČR. Svou prezentaci pak návštěvníkům ještě ztraktivnili střeleckým trenažérem.

V přírodním parku Réna v Ivančicích nás ve stejných dnech prezentovali zase příslušníci Praporu zabezpečení Vyškov, kteří kromě statických ukázek techniky a rovněž již zmíněných zbraní představili také spojovací prostředky. Specifikou jejich prezentace byla výstavba lanové překážkové dráhy.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Logo Bambiriáda: www.bambiriada.cz

Bambiriáda

- Aktivní prezentace občanských sdružení dětí a mládeže a středisek volného času. Díky Bambiriádě mají každoročně tisíce dětí a mladých lidí možnost vybrat pro sebe nejlepší volnočasovou aktivitu.
- Bambiriáda se koná jednou za rok ve všech krajích České republiky. Trvá 2 až 4 dny a jejími branami projde okolo 250 000 lidí.

Vyškovští se představili v projektu „Čím budu, až budu velký“

V pondělí 27. května 2013 navštívili příslušníci odboru doktrín Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov Mateřskou školku v obci Luleč, aby zde představili povolání vojenského profesionála bezmála třicítce místních dětí.

„Tato mateřská školka se nachází v těsné blízkosti Pastoračního centra AČR v Luleči, kde se mimo jiné vedou také etické semináře pro vojáky v kurzech základní přípravy VeV – VA, tedy vojáky zde školáči

často vidí a chtěli o nich poznat něco více, proto oslovili právě ty vyškovské. Vojáci z povolání se tak mohli zařadit za povolání policisty a hasiče, které bylo dětem představeno v předcházejících dnech v rámci projektu pedagogického sboru »Čím budu, až budu velký«,“ vysvětluje kapitán Tomáš Novák, příslušník odboru doktrín (ODO) VeV – VA, profesionál s bohatými zkušenostmi také ze zahraničních misí.

A Vyškovští děti opravdu velmi zaujali. Vedle samotného povídání o tom, co taková profese vojáka obnáší, si připravili ještě celou řadu dalších pro děti předškolního věku velmi atraktivních činností, jako je možnost lícení maskovacímí barvami, iniciace chemického světla, zkouška výstrojních součástek vojáka či sledování smyčky

fotografií ze zahraničních operací, jimiž byli sami mnohanásobnými účastníky.

Děti si mohly navíc na památku a vzpomínku na vyškovské vojáky domů odnést množství rukávových znaků, odznaků, hodností a dalších propagačních předmětů AČR. Na závěr zhruba hodinového programu vyjádřila ředitelka MŠ Luleč Mgr. Monika Skřivánková velké poděkování příslušníkům odboru doktrín za poutavé povídání a dětsky atraktivní program. To potvrdil i závěrečný dětský hlasitý jásot, kterým se děti s vojáky rozloučily. Ne však na dlouho, protože se blíží dětský den, a to přímo v prostorách VeV – VA Vyškov ...

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková,

kpt. Ing. Tomáš Novák (ODO)

Foto: prap. Bohumil Klíma (ODO)

Poslední květnový den připravila ZŠ Morávkova sídlící naproti vyškovských kasáren pro své žáky akci s názvem „Mimořádné situace – realita dnešní doby“, na jejíž realizaci se podíleli také příslušníci odboru profesní přípravy Velitelství výcviku – Vojenské akademie.

MIMOŘÁDNÉ SITUACE realita dnešní doby

Vzhledem k tomu, že počasí nepřálo, byl program přesunut z prostoru cvičiště řízení automobilů (CRA) ve vojenském výcvikovém prostoru Březina přímo do prostor areálu školy. Zde si žáci na vlastní kůži mohli vyzkoušet poskytnutí první pomoci zraněnému spolužákovi,

jeho ošetření za použití materiálu běžné výbavy lékárníčky a také přivolání zdravotnické pomoci prostřednictvím tísňové linky. Na dalším stanovišti na děti čekala střelba z airsoftových zbraní na terče.

Vyvrcholením akce měla být původně dynamická ukázka zásahu na místě havárie cisterny s unikající toxickou látkou, avšak ta se z důvodu přesunu této akce do prostor školy nemohla uskutečnit, a tak příslušníci oddělení přípravy chemického vojska (OdPřChemV) odboru profesní přípravy Velitelství výcviku – Vojenské akademie

ve spolupráci s Vojenskou hasičskou jednotkou (VHJ) Praporu zabezpečení Vyškov museli improvizovat. Nakonec však dětem předvedli neméně zajímavý zásah speciálního odběrového týmu po zjištění nádobky s neznámou toxickou látkou. Zásah zahrnoval prvotní detekci látky, odběr vzorku a přípravu vzorku k převozu do speciální laboratoře. Ukázka zakončená provedením dekontaminace vyvolala zájem především u těch mladších a vysloužila si potlesk vděčných diváků.

I přes nepřízeň počasí tak akce splnila svůj účel a děti si z ní mohly odnést spoustu užitečných rad a zkušeností, které se mohou hodit v jakékoliv krizové situaci.

Text a foto: prap. Marcela Minaříková

(OdPřChemV OPrPř)

Otevřeli “vstupní bránu do armády“, ale i svá srdce

Stalo se již tradicí, že každým rokem otvírá své brány veřejnosti, a to na jediný den v roce, také vyškovská posádka. A děje se tak vždy v rámci oslav Dne dětí. Ani letošní rok nebyl výjimkou, byť deštivé a na závěr května velmi chladné počasí Vyškovským vše pořádně zdramatizovalo.

Ale jak se hned v osm hodin ráno ukázalo, ani déšť či zima nedokázaly odradit od možnosti podívat se do centra armádního výcviku. Areál kasáren Dědice tak postupně zaplnila vybavena pláštěnkami a deštníky více než tisícovka dětí a další desítky dospělých, kteří se mezi vojáky vydali nejen z vyškovského okolí, ale i dalších míst, jako jsou Rousínov, Brno, Blansko, Domanín, Šternberk či Svitavy. A samozřejmě nepřející počasí neodradilo ani organizátory. Déšť neděšť, zima nezima. Představili kompletní nabitý čtyřhodinový program.

„Že jsou návštěvníci skutečně v centru celoarmádního vzdělávání a výcviku, se přesvědčili nejen ukázkami ručních zbraní včetně nejnovějších, jako jsou pistole Phantom i útočné pušky Bren, ale také prohlídkou desítek typů techniky vzdušných i pozemních

sil AČR, včetně nejmodernějších zástupců těžké obrněné techniky, jako je Pandur, Dingo či Iveco. Zblízka viděli výstroj bojovníka, spojovací, ale i zdravotnickou techniku. Samozřejmě nezůstalo jen u koukání. Vše bylo možné si pod odborným výkladem příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie, ale také Praporu zabezpečení Vyškov, Odborné školy Vojenské policie či posádkové ošetrovny osahat a něco i vyzkoušet, přičemž největší zájem dětí byl o střelbu ze vzduchovky a samopalu,“ říká jeden z jeho dlouholetých organizátorů, správce posádky Vyškov kapitán Karel Polínek.

„Tím však výčet Dětského dne samozřejmě nekončí. Program opět zpestřili také příslušníci Policie ČR, když zde představili rovněž své povolání, techniku, ale i výcvik psů a dokonce koní. Ten, avizovaný na půl desátou, s velkým zájmem někteří netrpělivě očekávali již půl hodiny dopředu, jen aby něco tak výjimečného nepropásli. Děti si ještě mohly také zasoutěžit a některé z těch nejmenších vyzkoušely také špetku klaunovského umění,“ dodává kapitán Polínek.

Úderem dvanácté hodiny se brána pro veřejnost zase na rok uzavřela, ale kdoví, třeba některý z těch dnešních dospívajících, či již dospělých návštěvníků a návštěvnic jí zanedlouho projde jako budoucí nový příslušník naší armády, včetně jejich aktivních záloh.

Kasárna Dědice se vrátila do běžného výcvikového života, ale co vojáky zahřálo na duši a zůstává nadlouho v jejich srdcích, je především čas, který tak mohli strávit se svými blízkými, tvořenými více než dvoustovkou dětí vyškovských příslušníků, mnohdy v doprovodu maminek, babiček, dědečků, a také dalšími dětmi včetně postižených. Zvláště, pokud bylo jeho součástí, zásluhou příslušníků Praporu zabezpečení, také předávání potřebných věcí a hraček nakoupených z finanční sbírky uspořádané Římskokatolickou farností Krásenko, na které se právě příslušníci Praporu zabezpečení z velké části podíleli. Takto vypomohli hned dvěma dětským domovům a také azylovému domu pro ženy a matky v tísní.

A že si přišli na své i dospělí, svědčí následující slova jedné z návštěvnic již důchodového věku, která neváhala přijet až z dalekého Frýdlantu: „Dnes jsem byla jako ve filmu. Všechno jsem poprvé viděla tak zblízka, nikdy jsem netušila, že třeba vojenský vrtulník je tak veliký..., jsem plná nádherných nepopsatelných zážitků z překrásné podívané. S radostí jsem se přijela podívat na něco, co se mi nikdy ještě nepodařilo vidět.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Letos nejlépe „osvobodili Plzeň“ a za to navštívili armádní centrum výcviku

Hauznerovi hoši z Plzně. To je pětice členů vítězného družstva letošního ročníku vědomostní a sportovní soutěže „Osvobod' Plzeň“, hry skutečně jen pro odvážné studenty 8. tříd základních škol až 2. ročníků středních škol Plzeňského, Středočeského, Karlovarského a Jihočeského kraje.

Žádná počítačová hra s playstationem v ruce, ale skutečná bojová realita. V rámci ní okusilo deset finalistů soutěžících družstev chuť boje, absolvovali nefalšovaný vojenský výcvik a prožili na vlastní kůži poslední dny druhé světové války, a to přímo v plzeňských ulicích. A co víc, pětice Hauznerových hochů okusila také to nejdůležitější, a to zde bylo bezesporu vítězství. K tomu museli stejně jako několik stovek dalších soutěžících družstev, kterým se do finále nepodařilo probojovat, prokázat rovněž velmi dobré historické znalosti týkající se druhé světové války, osvobození Plzně a Slavností svobody, velkou míru šikovnosti, odvahy i kreativity.

Soutěž se koná pod spolupořadatelstvím několika subjektů a organizací včetně plzeňského magistrátu, přičemž hlavní cenu pro vítěze zajišťuje každým rokem Armáda ČR prostřednictvím Krajského vojenského velitelství (KVV) Plzeň. A tou byla letos možnost návštěvy vyškovské posádky. A Vyškovští připravili pro vítěze v doprovodu zástupců KVV Plzeň a také plzeňského magistrátu poměrně atraktivní program, přiměřený k jejich věku. Nejprve je seznámili s tím, co je posláním zdejšího největšího subjektu, tedy Velitelství

výcviku – Vojenské akademie, a poté s nimi navštívili Centrum simulačního a trenažerového výcviku. Tam si mohli sami vyzkoušet některé z výcvikových bojových trenažerů a při odchodu odsud mohli dokonce prohlásit: „Řídil jsem bojové vozidlo pěchoty Pandur.“

A aby nezůstalo jen u trenažerů, měli možnost vidět také skutečnou techniku včetně již zmíněných Pandurů, a to dokonce v činnosti, která se jen tak běžně nevidí, a to je překonávání vodní překážky plavbou. Hladinu vodního cvičiště zde právě čerili řidiči 14. brigády logistické podpory Pardubice a 13. dělostřelecké brigády Jince na bojových vozidlech pěchoty (BVP-2).

Zájem plzeňských studentů o vojenské dění a výcvik byl skutečně veliký, z množství nepřeborných otázek a vysvětlování bylo vidět, že je mají už teď tzv. v krvi,

a při odjezdu se někteří z nich netajili tím, že je zde možná již brzy uvidíme v rolích vojenských profesionálů. A právě takové odvážné, bystré a fyzicky zdatné mladé lidi, se skutečným zájmem a „zapálením“ pro věc, navíc týmové hráče, naše armáda určitě potřebuje.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: prap. Jaroslav Tlsták, KVV Plzeň

